

ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

รายงานวิจัย
โดย
นางสุนทรี ทองচিতร์

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูงและ
ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตุลาคม 2546

ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

โดย

นางสุนทรี ทองচিতร์

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูงและ
ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตุลาคม 2546

สุนทรี ทองชิตร์ . (2546). ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร งานวิจัยทางการประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการฝึก 15 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนตัวอักษร การเขียนคำศัพท์จากภาพและการเขียนประโยคบรรยายภาพ มี 3 บทเรียน บทเรียนละ 5 ตอน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนฝึกและหลังฝึก โดยใช้ t - test แบบ Dependent และการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแบบฝึกที่ใช้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ (E_1) และผลลัพธ์ (E_2) โดยเฉลี่ย 93.00/91.89

อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัยได้พิจารณางานวิจัยฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ปถ 692 และ ปถ 693 ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษาของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศิริ สุเลารัจ)

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตา และการให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศิริ สุเลารัจ อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านอาจารย์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ยุริรัตน์ กิตติภูมิชัย อาจารย์กฤษยา แสงเดช และอาจารย์เจลา เอื้อชัยวรกุล ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้ความกรุณาแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้จนสามารถทำงานวิจัยสำเร็จลงได้ รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียน คณะครู อาจารย์ นักเรียนโรงเรียนสายน้ำทิพย์ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือและให้กำลังใจ

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้เมตตาอบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนมีมานะพากเพียร รวมทั้งญาติพี่น้องที่ให้กำลังใจและกำลังใจทรัพย์ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาตลอด อันพระคุณนี้หาที่เปรียบมิได้ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาด้วยดี

สุนทรี ทองชิตร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	2
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539	4
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร พุทธศักราช 2539	4
สาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	5
สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	6
ความหมายของแบบฝึก	6
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	7
หลักในการสร้างแบบฝึก	
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	10
ประโยชน์ของแบบฝึก	12
ประสิทธิภาพของแบบฝึก	13
การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	16
3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน	17
ความหมายของการเขียน	17
องค์ประกอบของการเขียน	18
ความสามารถในการเขียน	18
การสอนเขียนในระดับประถมศึกษา	19
การวัดและประเมินผลการเขียน	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา	23
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา	23
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	23
วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	24
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
สภาพและบรรยากาศของการใช้แบบฝึก	31
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	32
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	32
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	32
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	32
กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา	32
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	32
วิธีดำเนินการฝึก	33
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
อภิปรายผล	34
ข้อเสนอแนะ	34
บรรณานุกรม	36
ภาคผนวก	41
ประวัติย่อของผู้วิจัย	113

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง One Group – Pretest – Posttest Design	23
2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย เท่ากับ 80 / 80	29
3 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก	30
4 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก	30
5 ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	41
6 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	42
7 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ	43
8 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	44
9 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ	45
10 คะแนนจากการวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละตอนเป็นรายบุคคล	46
11 คะแนนจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละบทเป็นรายบุคคล	48
12 คะแนนจากการวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละชั้นเป็นรายบุคคล	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในยุคแห่งสังคมข่าวสารภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสำคัญในการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง เพราะทั่วโลกใช้เป็นภาษาสากล วิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มนุษย์ค้นพบและประดิษฐ์ขึ้นส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตของคนไทยมากขึ้นทุกวันทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา โดยมักจะพบเห็นสื่อภาษาอังกฤษมากมายในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) เช่น หนังสือพิมพ์ ตำราเรียน แบบฟอร์มต่าง ๆ จดหมาย แผ่นภาพ ป้ายโฆษณา และ internet เป็นต้น นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังเป็นสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ทำให้เรียนรู้วัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

จากความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น โดยได้ประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารและรับสารได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อหรือในการทำงานอาชีพของตน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Socio – Cultural Functions) สามารถสื่อความหมายโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสภาพการณ์ได้ (Cognitive Linguistic Functions) ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันจึงเป็นแนวการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ซึ่งมุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 8)

จากการสำรวจการสอนทั้ง 4 ทักษะของผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า นักเรียนมีปัญหาในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง (อรษา เณรดาก้อง. 2535 : 2 อ้างอิงจากรายงานการวิจัยของภาควิชาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน. : 235) เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและค่อนข้างยาก ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น การเขียนเป็นทักษะขั้นสูงจำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐาน จึงทำให้สามารถเขียนได้ดี (ศรีวิไล ดอกจันทร์. 2539 : 2) ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อความตามจุดประสงค์การเรียนรู้ สำนวนสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความได้ถูกต้องรวดเร็ว (อมรรรัตน์ คงสมบูรณ์. 2536 : 1) การที่จะให้นักเรียนเขียนเป็นและเขียนได้ดีนั้นต้องมีการฝึก เพราะการฝึกเขียนบ่อย ๆ ฝึกซ้ำ ๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้าแม่นยำในการใช้ภาษาและ ในการเขียนมากยิ่งขึ้น (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2519 : 11)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ดังผลจากการวิจัยการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำศัพท์ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพสูงกว่าก่อนได้รับแบบฝึก (รัตนา ดีศาลา : 54)

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้สร้างแบบฝึกภาษาอังกฤษขึ้นมาเพื่อฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญในการศึกษาในชั้นสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสายน้ำทิพย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากที่ใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนสายน้ำทิพย์ จำนวน 30 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เนื้อหาที่ใช้ในค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเนื้อหาและกรอบคำศัพท์ในบทที่ 1 – 3 ของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book I ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนด้านตัวอักษร คำศัพท์ และรูปประโยค
จากเนื้อหาในหนังสือ English Is Fun Book I ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กระทรวงศึกษาธิการ บทที่ 1 – 3

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนตัวอักษร คำศัพท์ และรูปประโยคได้อย่างถูกต้อง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความสามารถในการเขียนตัวอักษร คำศัพท์ และรูปประโยค ตามจุดประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตร ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกที่พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยพิจารณาจากเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539
 - 1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539
 - 1.2 สาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.3 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 2.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 2.2 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 2.3 หลักในการสร้างแบบฝึก
 - 2.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 2.5 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 2.6 ประสิทธิภาพของแบบฝึก
 - 2.7 การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน
 - 3.1 ความหมายของการเขียน
 - 3.2 องค์ประกอบของการเขียน
 - 3.3 ความสามารถในการเขียน
 - 3.4 การสอนเขียนในระดับประถมศึกษา
 - 3.5 การวัดและประเมินผลการเขียน
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการเรียนภาษาอังกฤษระดับต้น มีดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้นอย่างเพียงพอ เพื่อการศึกษาต่อ หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความจำเป็น
3. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เป็นสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
4. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ

5. เพื่อให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษอื่น ๆ
6. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและอัตรการเรียน

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการกำหนดให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

1.2 สารการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (Literacy English)

จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	แนวการจัดการเรียนการสอน
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อ่านออกเขียนได้ (ป. 3 – 4) มีจุดประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียน อย่างถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม กับระดับที่เรียน 2. เพื่อให้สามารถฟัง พูดและสนทนา เป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์ ต่าง ๆ 3. เพื่อสามารถอ่าน เขียนและสะกดคำ ที่เป็นอักษรตัวพิมพ์ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง 4. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมเป็น เครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ด้าน คำศัพท์ได้ 5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน	โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ การทักทาย การกล่าวลา แนะนำตนเอง ขอบคุณ ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ ขออนุญาต ขอร้องหรือออกคำสั่ง ให้ปฏิบัติ ตามคำสั่ง ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำตอบ ในวงคำศัพท์ที่กำหนดให้ คลังคำ เป็นคำที่ปรากฏใน โครงสร้างไวยากรณ์ในระดับนี้ เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัว และสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ฤดูกาล ฯลฯ ซึ่งเป็น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท และ คำอุทาน ในวงคำศัพท์ ประมาณ 240 – 300 คำ	เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ จึงควร จัดการสอน ดังนี้ 1. เน้นการสื่อสารด้วยการอ่านและ การเขียนเป็นพิเศษ 2. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็น ผู้อำนวยความสะดวกและ แนะนำให้การจัดการเรียนการสอน เป็นไปตามแผนที่จัดเตรียมไว้ 3. เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ ความสนุกสนาน เพื่อให้เกิดเจตคติ ที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน การสอน เช่น เพลง เกม บทบาท สมมุติ สถานการณ์จริง การเล่า นิทาน การใช้ภาษาอังกฤษใน ห้องเรียน การใช้ภาษาทำทาง ปริศนาคำทาย เป็นต้น 5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก โดยการกระตุ้นและเสริมแรงให้ กำลังใจและไม่ตำหนิผู้เรียน

1.3 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

สื่อการเรียนการสอนภาษาที่ดีมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณสมบัติเฉพาะที่สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้อย่างน่าสนใจ สื่อเหล่านี้จะช่วยให้การเรียนการสอนพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว นอกจากหนังสือเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู และแถบบันทึกเสียงประกอบบทเรียนแล้ว สื่อภาษาอังกฤษที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) เช่น หนังสือพิมพ์ แบบฟอร์มต่าง ๆ จดหมาย แผ่นภาพ ป้ายโฆษณา และอื่น ๆ นอกจากนี้สื่อของจริงที่พบเห็นรอบ ๆ ตัว ทั้งในและนอกห้องเรียนก็สามารถนำมาใช้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้หากโรงเรียนมีความพร้อมก็อาจพิจารณาใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา วิกิทัศน์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access Learning Center) สื่อทางไกลและอื่น ๆ เป็นเครื่องช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อุปกรณ์และสื่อดังกล่าว ผู้สอนสามารถเลือกใช้หรือสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอน สภาพห้องเรียน ระดับและพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน โดยจะต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสื่อและเลือกใช้สื่อจนสามารถนำสื่อแต่ละชนิดมาประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จะต้องเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยยึดเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญ อันจะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

2.1 ความหมายของแบบฝึก

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2524 : 106) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก คือ การจัดประสบการณ์ที่เน้นการฝึกหัด เพื่อให้เกิดความจำจนกระทั่งสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ ขั้นตอนในการสอนมักจะเริ่มต้นด้วยการบอกหรือทำให้ดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนทำตามและฝึกหัดเรื่อยไปจนกระทั่งจำและทำได้โดยอัตโนมัติ

สุรสิงห์ นิลธร (2527 : 7) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นการจัดประสบการณ์เป็นการฝึกฝนทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อให้เกิดความรู้ในเรื่องนั้น นอกจากนั้นยังช่วยตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้

วาสนา สุพัฒน์ (2530 : 11) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำหรือทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและพัฒนาทักษะ ซึ่งสามารถนำไปแก้ปัญหาได้

อัจฉรา ชีวพันธ์ และคนอื่น ๆ (2532 : 102) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อเสริมความเข้าใจ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ ถูกต้อง คล่องแคล่ว

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติหรือทบทวนเนื้อหาความรู้ที่เรียนมาแล้ว เพื่อให้ความรู้เหล่านั้นเกิดความคงทน จนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและแม่นยำ

2.2 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา เพราะการเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดผลดี แบบฝึกจะต้องเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน โดยใช้แนวทฤษฎีและจิตวิทยาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึก ที่สอดคล้องกับทฤษฎี ทฤษฎีที่สำคัญมีดังนี้

ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectioned Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2528 : 175 – 180)

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงถึงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจย่อมไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกิริยาสะท้อนหลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ใจความสำคัญของทฤษฎีนี้คือ (ชม ภูมิภาค. 2533 : 165 – 170)

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง โดยมีลักษณะทางการสอนและการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กันมากขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกิดความพึงพอใจ ผู้สอนจะต้องหาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นมากที่สุด

2. การฝึกฝน (Practice) การให้ทำแบบฝึกหัดหรือการฝึกซ้ำเพื่อให้เกิดทักษะในการเขียน

3. การรู้ผลการกระทำ (Feed back) ได้แก่ การที่สามารถให้ผู้เรียนได้รู้ผลการปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีเพื่อจะทำให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงพฤติกรรมได้ถูกต้องอันเป็นการเรียนรู้ที่ดี

4. การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ (Generalization) ได้แก่ การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถสร้างความคิดรวบยอด จนกระทั่งสรุปเป็นกฎเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้

พรณี ชูทัย (2522 : 192 – 195) ได้สรุปแนวความคิดของนักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้แบบฝึกว่า ควรประกอบด้วย

1. แนวคิดในเรื่องกฎแห่งผลของธอร์น ไดค์ แบบฝึกที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ ต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดนั้นได้พอสมควรและควรมีคำแนะนำให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. แนวคิดในเรื่องการฝึกหัดของวัตสัน (Watson) การสร้างแบบฝึกตามหลักจิตวิทยานี้ ควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นานแล้วสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. แนวคิดในการเสริมแรงของธอร์น ไดค์ (Thorndike) ในการสอนฝึกทักษะนั้น ครูควรให้การเสริมแรงโดยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

นอกจากนี้แรงจูงใจก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนอย่างยิ่ง ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจอยากเรียนรู้ แบบฝึกที่เร้าใจ จะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำแบบฝึกและเกิดการเรียนรู้ในที่สุด

สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรมพรรย (2536 : 65 – 73) กล่าวถึง การสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบฝึก ซึ่งจะเป็แนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละมีความรู้ความถนัดความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงขึ้นไปอีก ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ควรพยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือฝึกกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนมากที่สุด

3. การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาชื่อ ธอร์น ไคล์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้จะเกิดได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4. กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียนได้เรียนแล้วย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูควรรีบตรวจและคืนนักเรียนโดยเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5. กฎการใช้และไม่ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการใช้ฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้นาน ๆ ก็ลืมไปหมดหรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งที่เร้าเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะและมีเจตคติต่อการเรียน

จากหลักจิตวิทยาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่าในการสร้างแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน อีกทั้ง เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการที่จะทำแบบฝึก ซึ่งเป็นการได้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติด้วยตนเองและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน อันเป็นผลนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญและช่วยให้ความรู้เกิดความคงทน แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน ดังนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรมีหลักในการจัดทำ ดังนี้

บาร์เน็ตท์ และคนอื่น ๆ (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2539 : 29 ; อ้างอิงจาก Barnett and others. 1969 : 11) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่า แบบฝึกที่ดีควรมีข้อแนะนำการใช้ ควรให้มีความเลือกแบบตอบจำกัดและตอบแบบเสรี คำสั่งหรือตัวอย่างที่ยกเป็นข้อหรือเป็นแบบฝึกไม่ควรยาวเกินไปหรือยากแก่การเข้าใจ ถ้าต้องการให้ศึกษาด้วยตัวเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้เรียน

ก๊อ สวัสดิ์พานิชย์ (2514 : 1 – 2) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกจะต้องสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการวัด
2. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่มีหลายแบบในการฝึกแต่ละทักษะ
3. ใช้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น เกม ทำแบบฝึกหัด
4. มีการประเมินเป็นขั้นตอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2517 : 412 – 413) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะว่า

1. ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กและลำดับการเรียนรู้ เด็กแรกเรียนมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยอยู่ในรูปแบบที่สวยงาม และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ
2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกในด้านใด แล้วควรจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกความสามารถและจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ยิ่งดี
4. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้ายังเด็กอ่านหนังสือไม่ได้ ครูต้องชี้แจงคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้
5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูต้องพิจารณาดูให้ถ้วนถี่อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้
6. การให้เด็กทำแบบฝึกแต่ละครั้งต้องเหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก เด็กเล็ก ๆ ย่อมสนใจทำอยู่ได้ไม่นาน

7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด

8. กระดาษที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกต้องเหนียวและทนทานพอสมควร

พรธิภา อ่อนแสง (2532 : 48) ได้สรุปหลักการทำแบบฝึกว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาข้อบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

ประพนธ์ จำยเจริญ (2536 ; 15) ได้ชี้แนะทางในการดำเนินการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบฝึก
2. วิเคราะห์ทักษะและเนื้อหาวิชาที่ต้องการสร้างแบบฝึกหัดเป็นทักษะย่อย ๆ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามทักษะและเนื้อหาย่อย ๆ นั้น

3. เขียนแบบฝึกหัดตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา

การเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน

4. กำหนดรูปแบบของแบบฝึกหัด

บรูคส์ (วิชัย เพ็ชรเรือง. 2531 : 73 ; อ้างอิงจาก Brook. 1960 : 212 – 215) ได้เสนอรูปแบบของแบบฝึกที่เป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะทางภาษาไว้หลายชนิด ดังนี้

1. การเลียนคำ (Repetition) ฝึกโดยนักเรียนเลียนแบบครู
2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประโยค (Transformation)
3. การแทนที่ โดยเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำสรรพนาม (Replacement)
4. การตอบโต้ตอบ (Rejoinder) ให้นักเรียนแต่งประโยคโต้ตอบประโยคที่กำหนด
5. การเรียบเรียงข้อความใหม่ (Restatement) กำหนดข้อความให้นักเรียน แล้วให้ตัดข้อความ

หรือหาข้อความมาเติม โดยยังคงความหมายเดิมไว้

6. การเติมคำหรือข้อความให้สมบูรณ์ (Completion)
7. การย้ายที่คำ (Transposition) ให้อ้ายตำแหน่งคำหรือให้เติมคำให้มีความหมาย เหมือนข้อความที่

กำหนด

8. การขยายความ (Exposition) จัดวางคำใหม่ให้เหมาะสมเพื่อขยายความ
9. การจำกัดคำให้แคบลง (Contraction) โดยใช้คำเดียวแทนข้อความในประโยค
10. การรวมประโยค (Integration) โดยรวมประโยค 2 ประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน

จากหลักการและข้อเสนอแนะของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษานั้นมีหลายรูปแบบที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ผู้สร้างควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถและความสนใจ รวมทั้งหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหาที่กำหนดไว้ อีกทั้งลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ควรจัดทำจากง่าย ๆ ไปหายาก มีการวัดผลและประเมินผลโดยแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้นักเรียนทราบทันทีทุกครั้ง

2.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

ริเวอร์ (River. 1968 : 97 – 105) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. นักเรียนควรมีโอกาสในการฝึกเรื่องหนึ่ง ๆ มาก่อนแล้ว จึงจะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งเป็นการสอนไม่ใช้การสอบ

2. การฝึกแต่ละครั้งควรฝึกเพียงลักษณะเดียว
3. ควรฝึกให้เชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบสั้น ๆ
5. ข้อความหรือเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
6. ควรให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกในสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กรณีการ พวงเกษม (2540 : 8 – 9) กล่าวว่า แบบฝึกที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะที่ดีและถูกต้อง ควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้เหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองได้
2. ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
4. ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. ควรมีทั้งกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจ
6. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดี ใช้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์ และมองสิ่งที่เขาได้รับการฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อผู้ฝึกตลอดไป
7. มีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมระดับสติปัญญาและประสบการณ์ ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกควรจัดทำให้มากพอและควรมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าเด็กทั้งปานกลางและอ่อนจะได้ทำได้ตามความสามารถ เพื่อให้เด็กนักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก
8. ควรสร้างความสนใจตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย
9. ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ทั้งในห้องและนอกห้องเรียน
10. ควรเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างให้นักเรียนได้ฝึกหัด แล้วสามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 72) ได้รวบรวมลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยาในการสร้าง
2. สำนวนภาษาดี
3. มีความหมายต่อชีวิต
4. ทำให้เกิดความคิดอย่างรวดเร็ว
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. การศึกษาด้วยตนเอง

สุนทรี ประเสริฐศรี ได้ศึกษาและสรุปลักษณะแบบฝึกที่ดีดังนี้

1. มีคุณสมบัติถูกต้องตรงตามเนื้อเรื่อง
2. มีขอบข่ายถูกต้องตามหลักการ
3. มีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับหลักการทางจิตวิทยาและมีกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน

สมจิตร์ ธนาคุณ (2530 : 21) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า แบบฝึกที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. แบบฝึกต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. แบบฝึกต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน
3. แบบฝึกต้องเหมาะสมในการแก้ไขจุดบกพร่องของนักเรียน
4. แบบฝึกต้องมีหลายรูปแบบที่น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตอบสนองอย่างเต็มที่

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาพอสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี จะต้องเป็นแบบฝึกที่มีหลายรูปแบบ ลักษณะแบบฝึกสั้นๆ ความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสามารถในการฝึกเพื่อให้เกิดความชำนาญควรฝึกเพียงเรื่องเดียว คำสั่งและวิธีทำใช้ภาษาง่ายๆ เข้าใจได้ดี ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไปและสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองจนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ

2.5 ประโยชน์ของแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีประโยชน์หลายประการ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

รัชณี ศรีไพวรรณ (2517 : 189) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษาว่า

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและประเมินผลงานของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพังโดยมีความรับผิดชอบต่ตนเอง

ยุพา ยัมพงษ์ (2522 : 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่ของครู

ผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. แบบฝึกช่วยส่งเสริมทางภาษา ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่
 - 4.1 ฝึกทันทีที่นักเรียนรู้เรื่องนั้น
 - 4.2 ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึก จะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนอย่างชัดเจน
6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาที่คอยเตรียมสร้าง

แบบฝึก

วาสนา เจริญวงศ์ (2535 : 20) ได้ศึกษาประโยชน์ของแบบฝึกของ Greens and Petty แล้วสรุปถึงประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

1. แบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างมีระเบียบ มีอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น
3. แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน

4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้มีความคงทน เพราะมีการทำซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. แบบฝึกเป็นเครื่องวัดผลการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนนั้นไปแล้ว
6. แบบฝึกช่วยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง
7. แบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นที่นอกเหนือจากบทเรียนในห้องเรียนจะช่วยให้นักเรียนฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลา
10. แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาพอสรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ความรู้ที่ก่อให้เกิดความคงทน ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ทำให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนแต่ละคน เพื่อจะได้หาทางแก้ไข อีกทั้งยังช่วยให้การสอนตรงตามจุดมุ่งหมายที่จะสอน รวมทั้งประหยัดแรงงานและเวลาอีกด้วย

2.6 ประสิทธิภาพของแบบฝึก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2532 : 494 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ม.ป.ป) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนหรือแบบฝึกอยู่หลายประการ ดังนี้ คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตแบบฝึก เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้วผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็ต้องทำใหม่เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้แบบฝึก แบบฝึกจะทำหน้าที่สอน โดยที่จะช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามที่มุ่งหมาย ดังนั้นก่อนนำแบบฝึกมาใช้ จึงควรมั่นใจว่าแบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตแบบฝึก การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงในแบบฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการทำพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนทำงาน และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 ใช้เกณฑ์ในเนื้อหาเป็นทักษะไว้ 80/80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2532 : 495 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ม.ป.ป) เสนอวิธีคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการคำนวณ ดังนี้

E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการทดสอบหลังการทดลองของผู้เรียนทั้งหมดรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย (X) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกและการยอมรับประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก มีผู้ให้เกณฑ์ดังนี้
เสาวนีย์ ลักขานันท์ (2528 : 295) กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกนิยมนำ 90/90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำและเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติไม่ต่ำกว่า 80/80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2532 : 495 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ม.ป.ป) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85, หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90/90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5/85.5

ฉลองชัย สุวรรณบุรณ์ (2528 : 215) กล่าวถึงการยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอน มี 3 ระดับ ดังนี้คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5 เปอร์เซนต์ขึ้นไป
2. เท่ากับเกณฑ์ ประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์
3. เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์ ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้วต้องนำแบบฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2532 : 495 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ม.ป.ป)

- 1) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 1 แบบเดี่ยว (Individual Tryout 1 : 1)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก ความสนใจของนักเรียนและความเหมาะสมในด้านเวลา เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

- 2) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 10 (Small Group Tryout 1 : 10)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียน 6 - 10 คน (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ตรวจผลงาน สัมภาษณ์ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงจนได้ตามเกณฑ์

- 3) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 100 ภาคสนาม (Field Tryout 1 : 100)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 40 - 100 คน ให้นักเรียนคณะทั้งเก่งและอ่อน จำนวนหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับที่ตั้งไว้จากเกณฑ์พิจารณาประสิทธิภาพของแบบฝึกดังกล่าว ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไว้เป็น 80/80 โดยมีความคลาดเคลื่อนได้ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์

2.7 การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

บัทธส์ (นิตยา กิจโร. 2530 ; อ้างอิงจาก Butts. 1974 : 2) ได้เสนอแนะในการนำแบบฝึกไปใช้ในการสอน ดังนี้

1. อ่านและศึกษาวัตถุประสงค์ให้เข้าใจก่อน
2. ลองทำกิจกรรมในแบบฝึกดูว่าทำได้หรือไม่
3. พิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกว่าสอดคล้องกันหรือไม่
4. พิจารณาวัตถุประสงค์ของแบบฝึกและกิจกรรมการเรียนรู้ว่าสอดคล้องกันหรือไม่
5. แบบฝึกนั้นเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่
6. เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้กับแบบฝึกให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม
7. พิจารณาเวลาที่ใช้การฝึกว่าเหมาะสมหรือไม่
8. อภิปรายร่วมกับนักเรียนหลังจากนักเรียนได้ทำแบบฝึกแล้ว เพื่อศึกษาถึงปฏิกิริยาตอบสนอง

ของนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 – 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนฝึกการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นต่าง ๆ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ ได้แก่

ก. ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทนการเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

ข. ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกันตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ การถอดความและวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

ค. แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่องหรือให้เขียนเรื่องใหม่ หรืออาจจะใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ได้ความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้ว

2. การเขียนบทสนทนา ได้แก่

ก. ตอบบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

ข. แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

ค. เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่ โดยให้การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก เพื่อ

1. ฝึกให้นักเรียนตั้งใจฟังและพยายามเขียนตามให้ถูก

2. ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการเปลี่ยนเสียงคำพูดเป็นตัวอักษร

3. ทดสอบการสะกดคำ

4. ฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

5. ฝึกให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่ตนกำลังฟังอยู่

4. การเขียนบรรยายภาพหรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

สรุปได้ว่า จากหลักในการทำแบบฝึกไปใช้ในการสอนฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ ครูควรเตรียมแบบฝึกที่เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรมที่สอดคล้องกัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว ให้เกิดความแม่นยำในด้านการใช้คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ การบรรยายภาพหรือสิ่งของ การเขียน

เรียงความ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

ขจรรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 97) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบผลสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏคะแนนความก้าวหน้าในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำพ้องเสียงถูกต้องมากที่สุด

ประยงค์ โชติการณ์ (2534 : 7) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มทักษะภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก หลังจากการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรา ชำรงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุจริตเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศรีมาลา พิมพ์นิคม (2529 : 2) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแรงจูงใจในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นัตตา ขจรนที (2530 : 104) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรสา เณรดาทอง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอคำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับข้อมูล

ย้อนกลับทันทีกับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรทัย นุตรคุณ (2526 : 75) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดปากท่อ สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 27 คน จากการวิจัย พบว่า ผลการใช้แบบฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ภายหลังนักเรียนได้รับการฝึกฝนแล้วทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังจากการสอนสูงกว่าก่อนสอนและมีผลพัฒนาความสามารถในการเขียนสูงขึ้น

แมนจิรีและบาลดีวิน (นวลใย หนูมี. 2529 : 27 ; อ้างอิงจาก Mangieri and Baldwin. 1979 : 285 – 287) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำเพื่อจะตัดสินใจว่า การเข้าใจความหมายของคำจะมีส่วนสัมพันธ์กับการสะกดคำมากน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5,6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในรัฐแคลิฟอร์เนีย จำนวน 180 คน โดยใช้คำ 180 คำ ที่สุ่มมาจากหนังสือประมวลคำศัพท์ในคู่มือครู จำนวน 30,000 คำ พบว่า ถ้านักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ที่เขียน นักเรียนจะสามารถเขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง แม้ว่าคำนั้นจะเป็นคำยาก ซึ่งประกอบด้วยกันหลายพยางค์ก็ตาม แสดงว่าการทราบความหมายของคำมีความสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำในระดับสูง

จากงานวิจัยที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การนำแบบฝึกมาใช้ฝึกในการเขียนคำศัพท์ สะกดคำ การแต่งประโยค การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร เป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และการทราบความหมายของคำศัพท์ที่เขียนจะช่วยให้ นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้อง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจสร้างแบบฝึกที่มีรูปภาพ เพื่อเป็นสื่อให้ทราบความหมายของคำและช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการฝึก สำหรับใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

3.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรารู้มาและยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิดไปความหมายก็จะผิดหรือไม่มีความหมายเลยก็ได้ (ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. 2522 : 157) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1958 : 130) กล่าวว่า การเขียน คือ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงออกจากสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกมากับการเขียนตัวอักษรเหล่านั้น

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 119 – 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการความคิดและยังได้ย้ำว่า ในขณะที่เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปอย่างมีขั้นตอน

แมคคริมมอน (Mc Crimon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นการสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ได้และสามารถทำให้ผู้อื่นมีความเข้าใจได้ตรงกับผู้เขียน

โอลิวา (Oliva. 1988 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่จะสื่อความคิดของตนไปสู่คนอื่น ในการสื่อความหมายนี้ขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้จะแสดงออกมากับการเขียน

อัจจิมา เกิดผล (2533 : 73) กล่าวว่า การเขียน คือ การสื่อความหมายโดยมีตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสารเพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้เขียน

สนธิ ตั้งทวี (2538 : 21) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้โดยใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่า ตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจเจตนาของผู้เขียน

สรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความรู้ ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียนโดยแสดงออกมาในรูปอักษรที่เป็นสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจตรงตามเจตนาของผู้เขียน

3.2 องค์ประกอบของการเขียน

แฮริส (Harris. 1969 : 68 – 69) การเขียนทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดเรียงลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. สิลลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อทำให้เกิดอรรถรส

5. กลไกการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ ในการเขียนครูจะต้องให้นักเรียนเขียนโดยใช้คำที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อความคล่องแคล่วและใช้ได้อย่างแม่นยำ

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2538 : 1 – 2) กล่าวว่า การเขียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนเขียนในระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนด้วยลายมือที่มีระเบียบและถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรประเภทต่าง ๆ
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนและสะกดคำได้ถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็ว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นในการเขียนอย่างมีเหตุผล
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักเกณฑ์การเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียน สามารถสร้างสรรค์งานเขียนได้ด้วยความสามารถ สนุกสนานเพลิดเพลิน ตลอดจนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียน

สรุปได้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมาย ความรู้สึก และความนึกคิดของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่ เนื้อหา รูปแบบ ไวยากรณ์ คำศัพท์ สิลลาการเขียน กลไกการเขียนและการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับ

สถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการจัดลำดับความคิด การเรียบเรียงเนื้อความให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน จะทำให้ผู้อ่านได้อรรถรสและเข้าใจได้ตรงกับผู้เขียน

3.3 ความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งสามารถในการใช้คำศัพท์และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ (สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. 2533 : 29 ; อ้างอิงจาก Oliva. 1969 : 5)

ลาโด (Lado. 1964 : 248) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย การเรียบเรียงข้อความได้อย่างเป็นระบบ โดยใช้ความคิด ความรู้ในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

วาเล็ท (Valette. 1977 : 131) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้หลักไวยากรณ์และใช้ถ้อยคำในการเขียนได้อย่างสละสลวย มีความเชี่ยวชาญในลีลาทางภาษา

แพตตี้ (Patty. 1985 : 182 – 226) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออก ซึ่งเป็นความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราวได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) ให้ทรงเสนอว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล เลือกสรรที่ตนต้องการนำมาลำดับด้วยการเรียบเรียงเป็นตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกทางความคิดได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งภาษาที่ใช้ในการเขียนค่อนข้างจะเป็นทางการมีระเบียบแบบแผนมากกว่าที่ใช้พูด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ กระบวนการที่ถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์และจินตนาการของผู้เขียนออกมาเป็นสัญลักษณ์คืออักษรโดยเรียบเรียงเป็นข้อความได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน

3.4 การสอนเขียนในระดับประถมศึกษา

ไรเชก, ลิสตัลและเลอเนอร์ (อรัญญา ฤาชัย. 2541 : 41 ; อ้างอิงจาก Richek, List and Learner. 1989 : 275 – 276) ได้อธิบายถึงความสำคัญของกระบวนการสอนเขียนสำหรับครูไว้ดังนี้

1. กระบวนการเขียนอย่างอิสระของนักเรียนเน้นกลไกการเขียน ผู้เขียนต้องอาศัยหลักไวยากรณ์และการสะกดคำเป็นครั้งแรก ถ้ามีข้อผิดพลาดจะต้องหาทางแก้ไขซึ่งนักเรียนสามารถย้อนกลับไปได้เพื่อทบทวนเนื้อหาและความชัดเจนของการเขียน
2. กระบวนการเขียนช่วยให้นักเรียนทบทวนงาน เมื่อพบข้อบกพร่องให้ทำเครื่องหมายไว้และให้นักเรียนกลับไปทบทวนการเขียนของตนอีกครั้ง ซึ่งอาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อย เพื่อตรวจสอบงานเขียนของแต่ละคนในกลุ่ม
3. กระบวนการเขียนเน้นความสำคัญที่ขั้นตอนก่อนการเขียน ผู้เขียนที่ดีจะต้องสำรวจตนเองและพัฒนาความคิด ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อช่วยให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียน ความคิดที่ก่อให้เกิดการเขียนอาจเกิดจากประสบการณ์ของผู้เขียนเอง หรือเรื่องที่ได้อ่าน เป็นการ

โครล (อัมพร พยุศิริ. 2540 : 28 – 29 : อ้างอิงจาก Kroll. 1984 : 258 – 260) ได้เน้นหลักการสอนเขียนไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ให้ความสำคัญต่อกระบวนการในการพัฒนาความคิด (Cognitive Development) โดยเน้นขั้นการสอนเขียน 3 ขั้น ดังนี้

1.1 ขั้นก่อนการเขียน เป็นขั้นในการใช้กิจกรรมในการค้นคว้าข้อมูลที่จะเขียน

1.2 ขั้นรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นเลือกข้อมูลที่ต้องการเขียนและลงมือเขียนร่างก่อนเขียนงานจริง

1.3 ขั้นตรวจทานแก้ไข และประเมินผลการเขียน

ขั้นตอนทั้ง 3 ขั้นนี้ ดำเนินไปอย่างสัมพันธ์กัน การทบทวนแก้ไขสามารถทำได้ตลอดกระบวนการวางแผนการเขียนจะมีลักษณะยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหาความ

2. เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction) โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิด ประสพการณ์ตลอดจนการอ่านและการประเมินการเขียนของเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน ซึ่งนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดและประสพการณ์

3. ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการเขียนโดยเน้นการเรียนรู้ (Learning) มากกว่าการสอน (Teaching) โดยมีความเชื่อพื้นฐานตามทฤษฎีการพัฒนาความคิดว่า เมื่อนักเรียนเต็มใจที่จะเขียนก็สามารถเขียนได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้เขียน เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้และประสพการณ์ที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ได้ตามต้องการ ซึ่งจะพัฒนาไปสู่ความคิด ความจำใหม่มาใช้ในการเขียนครั้งต่อไป

4. ให้ความสำคัญต่อวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา (Language Facility) เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ประโยคสื่อความหมายได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพแทนการสอนเพื่อเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา

5. ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดว่าเป็นสิ่งที่ปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยไม่ถือว่าสิ่งที่นักเรียนเขียนผิดเป็นสิ่งที่ห้ามปรากฏในงานเขียนแต่ให้นักเรียนสามารถเขียนถ่ายทอดหรือสื่อความได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการลดความกังวลในการเขียน ทำให้ไม่มีอุปสรรคต่อการพัฒนากระบวนการในการสร้างความคิด (Thinking Process)

รสนิน วรธนะภัก (2531 : 18) เสนอว่า การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเขียนได้นั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลักสำคัญ 2 ด้าน ด้านที่หนึ่ง คือ ด้านความรู้ เนื้อหาของภาษา เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน การสะกดคำ เครื่องหมายต่าง ๆ และรูปแบบทางภาษา ด้านที่สอง คือ ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 68 – 72) กล่าวว่า การสอนเขียน (Teaching of Writing) เป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะหนึ่ง คือ ทักษะในการใช้ภาษาเขียน จะต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกต้องและมีแบบอย่างจึงจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอ่านทั้งแบบ (Intensive reading และ Extensive reading) การเขียนที่เป็นผลมาจากการอ่านแบบ Intensive reading คือ Consolidation writing ส่วนการเขียนซึ่งเป็นผลมาจาก Extensive reading คือ Free writing

สรุปได้ว่า กระบวนการเขียนมีหลักสำคัญ คือ ด้านเนื้อหาของภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย การเขียนที่สำคัญนั้นเน้นที่ขั้นตอนการเขียนโดยค้นคว้าข้อมูลที่จะเขียน รวบรวมข้อมูลในการเขียนแล้ว ลงมือเขียน ขั้นตอนสุดท้ายคือการตรวจทานแก้ไข ซึ่งขั้นตอน

แต่ละขั้นต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกต้อง เช่น การเรียบเรียงตัวอักษร คำ เครื่องหมายวรรคตอน รูปแบบของประโยค แล้วสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา เมื่อพบข้อผิดพลาดต้องหาทางแก้ไข

3.5 การวัดผลประเมินผลการเขียน

อีทตัน (อัมพร พยุศิริ. 2540 : 32 ; อ้างอิงจาก ; Heaton. 1990 : 105 – 108) กล่าวถึง การประเมินทักษะการเขียนประเภท Free writing ว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมที่จะใช้ประเมินความสามารถทางการเขียนของนักเรียน ซึ่งได้แก่การให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ (Using Pictures for writing) การวัดความสามารถทางการเขียนด้วยวิธีนี้ จะทำให้นักเรียนเกิดความคิด (Idea) จะใช้ความสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน

จันทิมา พรหมโชติกุล (2535 : 236) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลการเขียนนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือการใช้แบบทดสอบชนิดอัตนัยให้นักเรียนลงมือเขียนบรรยายจริง ๆ ซึ่งข้อสอบประกอบด้วยคำถามที่มีจำนวนข้อไม่มากนัก ผู้ตอบจะต้องคิดหาคำตอบเอง โดยรวบรวมความรู้ ความคิดแล้วแสดงออกเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2529 : 68 – 87) กล่าวว่า การประเมินความสามารถในการเขียน สามารถกระทำได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. วัดโดยตรง ได้แก่ การให้นักเรียนได้ลงมือแต่งเรื่องตามที่กำหนด วิธีการแต่งอาจแต่งด้วยปากเปล่าหรือเขียนจริง โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1.1 กำหนดหัวข้อเรื่องให้

1.2 ให้แต่งเรื่องตามภาพ โดยเล่าเรื่องไม่จบแล้วให้แต่งเรื่องต่อ ฯลฯ

2. วัดโดยอ้อม ได้แก่ การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ในด้านต่าง ๆ เฉพาะด้าน ได้แก่ การวัดกลไกทางภาษา โดยมีความเชื่อมั่นว่า ถ้านักเรียนเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

2.1 แบบทดสอบคำศัพท์

2.2 แบบทดสอบความหมายของสำนวน

2.3 แบบทดสอบหาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก

อัจฉรา วงศ์โสธร (2532 : 109 – 112) ได้กำหนดเกณฑ์ที่สำคัญที่ใช้ในการประเมินการเขียน ซึ่งประกอบด้วย

1. ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค

2. ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์และสำนวนว่าสื่อหน้าที่ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์และประเภทของการเขียน มีความชัดเจนกระชับได้ใจความ

3. ความมีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน

4. การใช้เทคนิคการนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรมและที่เป็นรูปธรรมที่เหมาะสม เช่น การเล่า การบรรยาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบเหมือน การเปรียบเทียบต่าง การจัดประเภท การให้คำนิยาม การวิเคราะห์ การชักจูงใจ การแสดงความคิดเห็นแล้ววิพากษ์วิจารณ์ การใช้ความคิดสร้างสรรค์

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ

6. การนำเสนอเรื่องราวอย่างน่าสนใจ

7. ดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน มีการสนับสนุนความคิด การนำเสนอหลักฐานด้วยรายละเอียดที่จำเป็นอย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามลำดับ

hasanur

8. การสรุปให้ประเด็นที่มีความหมายและความเกี่ยวข้องกับแนวคิดหรือแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ๆ

สรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลการเขียนนั้นควรใช้แบบทดสอบอัตนัยในการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียน เพราะนักเรียนได้ลงมือเขียนจริง จะทำให้เกิดกระบวนการคิดด้วยตนเอง แล้วแสดงออกมาด้วยการเขียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา หรืออาจวัดผลทางอ้อมได้โดยการใช้แบบทดสอบความรู้ในด้านต่าง ๆ เฉพาะด้าน

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

พรทิพย์ ตั้งไชยวรวงศ์ (2527 : 164) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการทำแบบฝึกหัดแบบโคลซมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอกและนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน และนักเรียนที่ได้รับการฝึกการเขียนแบบโคลซกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดทำยบทเรียน มีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิธร จ่างภากร (2531 : 76) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการศึกษาปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึกกิจกรรมสูงกว่าก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธีพร ปาคะดี (2531 : 87) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เขียนและการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์และการสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่าน เขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตนา ดีศาลา (2544 : 54) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพหลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนฝึกการเขียนในรูปลักษณะต่าง ๆ กัน จะมีความสามารถในการเขียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design ซึ่งมีลักษณะของแบบแผนการฝึกดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2528 : 63)

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

สอบก่อนฝึก	ฝึก	สอบหลังการฝึก
T_1	X	T_2

T_1 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการฝึก (Pretest)

X หมายถึง การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังฝึก (Posttest)

T_2 หมายถึง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. เนื้อหาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับตัวอักษร คำศัพท์และการเขียนประโยคบรรยายภาพในบทที่ 1 – 3 จากหนังสือ English Is Fun Book I ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในด้านการเขียนตัวอักษร การเขียนคำศัพท์จากภาพ และการเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ มี 3 บทเรียน แต่ละบทเรียนประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กตามแบบที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 การเขียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำ

ตอนที่ 3 การเขียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ

ตอนที่ 4 การเขียนเติมตัวอักษรลงในคำที่แฝงอยู่ในประโยคให้มีความหมายตามภาพที่กำหนด

ตอนที่ 5 การเขียนประโยคบรรยายภาพ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้พิจารณาผลการเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมี 3 ตอน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ประกอบด้วย ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนตัวอักษร จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์จากภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

4. วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1 การสร้างแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึก เพื่อฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกและแบบทดสอบจากงานวิจัยของ อรทัย นุตรดิษฐ์, กนกวรรณ เคียนทองและรัตนา ดีศาลา

3. ศึกษาทฤษฎีและหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก

4. ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book I ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

5. สร้างแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 บทเรียน แต่ละบทเรียนประกอบไปด้วยแบบฝึก 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กตามแบบที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 การเขียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำ

ตอนที่ 3 การเขียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ

ตอนที่ 4 การเขียนเติมตัวอักษรลงในคำที่แฝงอยู่ในประโยคให้มีความหมายตามภาพที่กำหนด

ตอนที่ 5 การเขียนประโยคบรรยายภาพ

6. นำแบบฝึกที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความถูกต้องในเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นางกุศยา แสงเดช อาจารย์ 3 ระดับ 9 ข้าราชการบำนาญและที่ปรึกษาด้านภาษาอังกฤษ กลุ่มรัตนโกสินทร์ นางเจลา เอื้อวรกุลชัย อาจารย์ ระดับ 8 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ และนางยุริรัตน์ กิตติภูมิชัยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาคำตัดสินความสอดคล้องของชุดฝึก (IOC) ของ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 249) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

7. นำแบบฝึกที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คน ใช้เวลาฝึกชุดละ 20 นาที เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความสนใจของนักเรียนและความเหมาะสมด้านเวลา

8. จากการสังเกต ตรวจสอบผลงานและสัมภาษณ์นักเรียนมีความสนใจที่จะทำแบบฝึก จึงได้นำแบบฝึกไปทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อค้นหาข้อบกพร่องของแบบฝึก แล้วนำแบบฝึกไปแก้ไขเกี่ยวกับรูปภาพ โดยปรับเปลี่ยนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น นำแบบฝึกที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

9. นำแบบฝึกที่คัดเลือกแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ จำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำผลการฝึกมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยพิจารณาจากการทำแบบฝึกทุกชุดของนักเรียนได้คะแนนทั้งหมด เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 93

4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาทฤษฎี หลักจิตวิทยา หลักภาษาศาสตร์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 คู่มือครู English Is Fun Book I และหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book I ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อหาขอบเขตของเนื้อหาและเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นข้อทดสอบแบบปรนัย จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 3 ตอน คะแนนเต็ม 30 คะแนน ข้อทดสอบแต่ละตอนมีดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนตัวอักษร จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านวัดผลและประเมินผล 3 ท่าน ได้แก่ นางกฤษยา แสงเดช นางณลา เอื้อวรกุลชัย และนางยุริรัตน์ กิตติภูมิชัย ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความคงที่ (IOC : Index of Concurrence) ของข้อทดสอบแต่ละข้อ แล้วคัดเลือกที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ได้ข้อทดสอบด้านการเขียนตัวอักษรจำนวน 10 ข้อ ด้านการเขียนคำศัพท์ จำนวน 10 ข้อ และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไปทดลองสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

6. นำผลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 มาตรวจให้คะแนน คือ ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน แล้ววิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรแบบง่ายใช้เทคนิค

50 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (Cureton. 1957) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปได้ จำนวน 30 ข้อ ดังนี้ ตอนที่ 1 10 ข้อ ตอนที่ 2 10 ข้อ และตอนที่ 3 10 ข้อ

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตร KR 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9335

9. จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที ตั้งแต่เวลา 14.30 น ถึง 15.10 น. รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการฝึกทั้งหมด 15 วัน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก (Pre - test)

2. นำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยฝึกบทที่ 1 ถึงบทที่ 3 ที่ละบท

3. นำแบบฝึกไปตรวจให้คะแนน แล้วนำผลการฝึกแจ้งให้นักเรียนทราบทุกชุดก่อนการฝึกครั้งต่อไป

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษฉบับเดิมมาให้นักเรียนทำ (Post - test) และบันทึกผลคะแนนที่ได้ แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไปทดสอบ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนดำเนินการฝึก โดยใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์

2. นำแบบฝึกแต่ละบทเรียน ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำแบบทดสอบแต่ละบทเรียนไปทดสอบหลังการฝึกแต่ละบทเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ โดยหาค่าสถิติ ดังนี้

3.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 หาค่าเฉลี่ย

3.1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.1.3 ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนฝึกและหลังฝึก

โดยใช้การวิเคราะห์ t – test แบบ Dependent

3.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เป็นรายข้อ โดยใช้วิธีของ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ

3.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน KR 20

3.2.3 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ E_1/E_2 โดยใช้วิธีของ Conbach

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก
X_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยหลังฝึก
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S_D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลต่างเฉลี่ย
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึก
2. ผลการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน
3. สภาพและบรรยากาศของการใช้แบบฝึก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ทุกบทเรียน ปรากฏผลตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย 80/80 ดังตาราง

ตาราง 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ความสัมพัทธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80/80

แบบฝึก/แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	N	$\bar{x}$	SD	
แบบฝึก						
บทที่ 1	300	280	30	9.33	0.7580	$E_1 = 93.0$
บทที่ 2	300	279	30	9.30	0.7943	
บทที่ 3	300	278	30	9.26	0.7556	
รวม	900	837	30	27.90	1.4467	
แบบทดสอบ						
ตอนที่ 1	300	291	30	9.70	0.934	$E_2 = 91.89$
ตอนที่ 2	300	287	30	9.56	1.0564	
ตอนที่ 3	300	273	30	9.10	0.8847	
รวม	900	827	30	27.56	1.4993	

จากตาราง 2 พบว่า แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพัทธ์ระหว่างกระบวนการ (E_1) และผลลัพธ์ (E_2) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 93.00/91.89

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ ก่อนใช้แบบฝึกและหลังการใช้แบบฝึก

แบบทดสอบ	ก่อนฝึก		หลังฝึก	
	$\bar{X}_1$	S	$\bar{X}_2$	S
ตอนที่ 1 การเขียนตัวอักษร	6.87	1.28	9.70	.53
ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์	5.80	1.94	9.57	.73
ตอนที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ	3.23	1.28	9.10	.88
รวมทุกตอน	15.93	4.12	28.37	1.75

จากตาราง 3 พบว่าหลังการใช้แบบฝึกมีคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และมีค่ากระจายของคะแนนก่อนการฝึกมากกว่าหลังการฝึกทุกด้าน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมาเปรียบเทียบ ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก

แบบทดสอบ	ก่อนฝึก		หลังฝึก		ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการฝึก		t	p
	$\bar{X}_1$	S	$\bar{X}_2$	S	D	SD		
ตอนที่ 1 การเขียนตัวอักษร	6.87	1.28	9.70	.53	2.83	1.315	11.799	.000*
ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์	5.80	1.94	9.57	.73	3.77	1.87	11.035	.000*
ตอนที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ	3.23	1.28	9.10	.88	5.87	1.224	26.247	.000*
รวมทุกตอน	15.93	4.12	28.37	1.75	13.43	3.73	18.260	-

$$t_{.01 \text{ df} = 29} = 2.756$$

จากตารางที่ 4 ปรากฏว่า คะแนนหลังการใช้แบบฝึกและก่อนการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นทุกด้านหลังการใช้แบบฝึก

สภาพและบรรยากาศของการใช้แบบฝึก

ในระหว่างการฝึกผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกสภาพบรรยากาศในการฝึก พอสรุปได้ดังนี้

ก่อนการฝึกผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการฝึก โดยชี้แจงรายละเอียดของขั้นตอนการฝึก จำนวนแบบฝึก ระยะเวลาในการฝึก และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการฝึกครั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมและกระตือรือร้นในการที่จะฝึก จากการชี้แจง พบว่า นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการที่จะได้ทำแบบฝึก

ในการฝึกแต่ละด้านระหว่างการฝึกถ้านักเรียนเกิดความสงสัย ครูจะซักถาม กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและหาข้อสรุปร่วมกัน หลังจากการฝึกแต่ละบทเรียน จะให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งครูอธิบายเพิ่มเติมและเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ เพื่อเป็นประโยชน์หรือแนวทางในการเขียนคำตอบครั้งต่อไป และแจ้งผลการฝึกแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบทุกคน เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตน และให้คำชมเชยนักเรียนที่มีผลการฝึกอยู่ในระดับดี เพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนต่อไป จากวิธีการดังกล่าว พบว่า นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกันและรู้จักวิเคราะห์ข้อบกพร่องของตนเองโดยเปรียบเทียบกับเพื่อนและทำให้มีความพยายามในการฝึกมากขึ้น

นอกจากนี้ยัง พบว่า นักเรียนที่ได้คะแนนฝึกเรื่อย ๆ จึงเป็นคนที่มีความตั้งใจทำแบบฝึก และมีความรอบคอบในการเขียนมากขึ้น อนึ่งในการใช้แบบฝึกครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกที่มีภาพประกอบ เพื่อสร้างความสนใจในการทำแบบฝึกและได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ระบายสีลงในรูปภาพได้ตามใจชอบหลังจากที่ฝึกแล้ว ซึ่งพบว่า นักเรียนชอบแบบฝึก ไม่เบื่อหน่ายในการฝึก อีกทั้งยังมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกในบทต่อไป ๆ ไป

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากการใช้แบบฝึก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และเป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ส่งเสริมความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น

กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบฝึกที่ใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในด้านการเขียนตัวอักษร การเขียนคำศัพท์ จากภาพ และการเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 3 บทเรียน แต่ละบทเรียนประกอบด้วย 5 ตอน ดังต่อไปนี้
 - ตอนที่ 1 การเขียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กตามแบบที่กำหนดให้
 - ตอนที่ 2 การเขียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำ
 - ตอนที่ 3 การเขียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำที่มีความหมายตรงภาพที่กำหนดให้
 - ตอนที่ 4 การเขียนเติมตัวอักษรลงในคำที่แฝงอยู่ในประโยคให้มีความหมายตามภาพที่กำหนด
 - ตอนที่ 5 การเขียนประโยคบรรยายภาพ

อนึ่งแบบฝึกแต่ละบทเรียน ได้ตรวจสอบทางด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.5 หรือ เท่ากับ 0.5

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้พิจารณาผลการเรียนรู้ 1 ฉบับ ซึ่งมี 3 ตอน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ประกอบด้วยดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนตัวอักษร จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์จากภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

ตอนที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

รวม 10 คะแนน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 – 0.92 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9335

วิธีดำเนินการฝึก

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนในชั่วโมงเสริมศักยภาพ ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที ตั้งแต่เวลา 14.30 น. ถึง 15.10 น. รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการฝึกทั้งหมด 15 วัน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก (Pre - test)

2. นำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ 3 บทเรียน ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างฝึกโดยฝึกทีละบทเรียน หลังจากการฝึกแล้วร่วมกันอภิปราย

3. นำแบบฝึกไปตรวจให้คะแนน แล้วนำผลการฝึกแจ้งให้นักเรียนทราบทุกครั้ง

4. นำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง นำไปตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกคะแนน พร้อมกับแจ้งผลการทดสอบให้นักเรียนทราบทุกบทเรียน

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษฉบับเดิมให้นักเรียนทำแบบทดสอบ เป็นการทดสอบหลังการฝึก (Post - test) และบันทึกผลคะแนนที่ได้ไว้แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำไปตรวจผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เมื่อทำการฝึกโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแล้ว พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการเขียนตัวอักษร ด้านการเขียนคำศัพท์ และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ หลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในระหว่างที่ทำแบบฝึกท้ายบทเรียนที่ 1 – 3 มีค่าเท่ากับ 9.33, 9.30 และ 9.26 หรือเท่ากับร้อยละ 93.3, 93.0 และ 92.60 ของคะแนนเต็มในแต่ละบทตามลำดับ เมื่อพิจารณา

ประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ และผลลัพธ์โดยเฉลี่ยพบว่า มีค่าเท่ากับ 93.0/91.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการฝึกในแต่ละบทเรียน ตั้งแต่บทเรียนที่ 1 – 3 พบว่า บทเรียนที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.33 บทเรียนที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.30 และบทเรียนที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.26

จากแบบฝึกทั้ง 3 บทเรียน จะพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแต่ละบทจะแตกต่างกัน เพราะเนื้อหาแต่ละบทมีความยากง่ายต่างกัน ขึ้นอยู่กับภาพที่นำมาใช้เป็นสื่อในการเขียน และผู้เขียนคือนักเรียนมีอิสระในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น จึงต้องอาศัยทักษะในด้านอื่น ๆ ประกอบกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับจิมล์ม โกวิทางกุล (2530 : 1) ที่ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรอบรู้หลายด้านประกอบกัน เริ่มตั้งแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งการใฝ่หาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คนที่ฟังมาก อ่านมาก รู้มาก เห็นมาก จะช่วยให้การเขียนพัฒนาดีขึ้น

เมื่อพิจารณาผลการใช้แบบฝึก พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ดีศาลา (2544 : 54) พบว่า ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการฝึกแบบฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกแบบฝึก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการศึกษาครั้งนี้แสดงว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกนั้นช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนตัวอักษร การเขียนคำศัพท์และการเขียนประโยคบรรยายภาพสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนปกติ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน และอาจเนื่องมาจากการฝึกครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบฝึกที่มีภาพเพื่อช่วยดึงดูดความสนใจในการทำแบบฝึก ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน เพลิดเพลินและยังได้ผ่อนคลาย เพราะนักเรียนสามารถระบายสีลงในภาพได้ตามใจชอบ หลังจากได้ทำแบบฝึกแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกรรณิการ์ พวงเกษม (2540) ว่าพบฝึกต้องแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ ไม่ยาวเกินไป การใช้ภาษา และภาพเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกลงมือทำด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้เต็มศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการสอน

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก จะทำให้นักเรียนเขียนอักษรคำศัพท์และยังนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้องแม่นยำในการพัฒนาการเขียนประโยคบรรยายภาพที่ได้ผลดีอีกด้วย ดังนั้นจึงควรนำแบบฝึกทั้ง 3 บทเรียน ไปใช้ประกอบการสอน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2 การใช้เวลาในการฝึกไม่ควรจำกัดเวลา ควรให้นักเรียนฝึกจนกว่าจะเสร็จแล้วนำมาส่งครู ครูจะต้องตรวจด้วยตนเองด้วยความรอบคอบ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง ถ้านักเรียนคนใดช้ามากก็ควรให้คำแนะนำ

และให้การเสริมแรง แล้วส่งคืนเพื่อให้นักเรียนทราบผลการทำแบบฝึกของตน และช่วยกันอภิปรายผลร่วมกันในแต่ละแบบฝึก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ควรสร้างแบบฝึกกับวิชาอื่น ๆ บ้าง และเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการฝึก เพื่อจะได้ทราบการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ควรศึกษาเปรียบเทียบการฝึกโดยใช้แบบฝึกกับการฝึกโดยการใช้กิจกรรมอื่น ๆ เช่น เพลงหรือเกม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2514) “แนวการสอนภาษาไทย,” คู่มือภาษาไทย. เอกสารการนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู.
- กรมวิชาการ. (2539). คู่มือครู English Is Fun Book 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ขจรรัตน์ หงษ์ประสงค์. (2524). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จันทิมา พรหมโชติกุล และสุนันท์ ตลโกสม. (2535). การเขียนข้อสอบภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- จิมลัม โกวิทากุล. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิดและพัฒนากิจการด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ และแบบฝึกการเขียนอย่างเอกลัษณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลองชัย สุวัฒน์สมบุญ. (2528). การเลือกการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชม ภูมิภาค. (2523). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. (2539). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกที่สร้างตามทฤษฎีสมรรถภาพทางสมองของเทอร์สโตน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). “หน่วยที่ 14 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา,” ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทิพย์วัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
- นัดดา ขจรนที. (2530). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจที่ได้รับจากการสอนที่มุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นรา อารงสุข. (2536). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
สฤณีเดช จังหวัดจันทบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา กิจโร. (2530). การศึกษาผลการฝึกทักษะการตั้งคำถามของนักเรียนในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มี
ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปริญญาโท กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวลใจ หนูมี. (2529). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก เพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประพนธ์ จำเริญ. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทน
ในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นและแบบฝึกหัดในบทเรียน.
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประยงค์ โชติการณ. (2534). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ ตั้งไชยวรงค์. (2527). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลงและทำแบบฝึกหัด
ท้ายบทเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรณิภา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของ
นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นลาว ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียน
นครไทยวิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ชูชัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตนา ดีศาลา. (2544). ผลของการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วาสนา โกวิทยา. (2525). การประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาสนา เจริญวงศ์. รายงานการทดลองเรื่องบทอ่านทบทวน เพื่อสมรรถภาพการอ่านภาษาอังกฤษ.

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองโป่ง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีสำโรง

วาสนา สุพัฒน์. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครูโดยการทำแบบฝึกหัดแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบฝึกหัด
อันทันกับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 4. พุดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียน

สุนทรวัฒนา สำนักงานการศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.

รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2517). “แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน,” ในคู่มือแนวความคิดและ

ทรรณะบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.

นครราชสีมา : . สำนักงานการศึกษาเขต 11.

รสริน วรธนธัญ. (2531). ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. จัดสำเนา.

ศศิธร จำการ. (2531). ผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนัก
เรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศศิธร สุนธิแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์.

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2517.

ศรีมาลา พิมพ์นิธย์. (2529). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารและการสอนเขียนตาม

คู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ. (2522). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิชญ์โลก.

ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. ม.ป.พ.

สุกัญญา เสรฐฐรังสรรค์. (2533). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและการสอนตาม

คู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุธีพร ปาละดี. (2531). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน เขียน และการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2536). วิธีการสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประถมศึกษา ธรรมศาสตร์ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- สุนทรี ศรีประเสริฐ. การสร้างแบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. โรงเรียนอนุบาลรัตนารามวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ ศศม. มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2526.
- สุรสิงห์ นิลขร. (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ ของนักเรียนย่อยประจำหน่วยการเรียนรู้กับกลุ่มที่มีการทำแบบฝึกหัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์. จัดสำเนา.
- สุโร พงษ์ทองเจริญ. (2519). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สมศักดิ์ สินธุระเชษฐ์. (2524). การประเมินผล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- _____. (2529). การประเมินความสามารถในการเขียน. กรมวิชาการ. (เอกสารประกอบการประเมินผล).
- เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์ เทคโนโลยีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- อัจจิมา เกิดผล. (2533). หลักการเขียนในภาษาไทย 1. หน้า 71 – 101. รวบรวมโดยไพฑูรย์ สินลารัตน์และคนอื่น ๆ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2532). กิจกรรมการเล่นประกอบการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2538). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึกหัด. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อรัญญา ฤาชัย. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร พุยศิริ. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรทัย นุดนุชฐ์. (2540). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรษา เณรตาก้อง. (2535). การเปรียบเทียบผลทำให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Arapoff, Nancy. (1967). Writing : A Thinking Process, The Art of TESAL : Selected from the English Teaching Forum. Part Two. : Washington D.C.
- Arune, Wiriachitra. (1983, October). " Teaching Writing in ESL : A Communicative Syllabus, " English Teaching Forum. 4 : 39 – 41.
- Bean, K.L. (1953). Construction of Education and Personal Test. McGraw – Hill, New York.
- Carrol. (1980). Tesing Communicative Performance Oxford : Peramon, Press.
- Finocchiaro, (1958). " Reflections on the Past, Present and the Future, " English Teaching Forum 5.
- Harris, David P. (1969). Teaching English as a Second Language. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Lado. (1964). Language Teaching : A Scientific Approach. New York : Hill.
- McCrimmon, P.M. and James McCrimmon. (1978). Writing with a purpose shorted. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Oliva, Peter F. (1988). Developing the curriculum / Peter F. Oliva. Glenview, Ill : Scott,Foresman.
- Patty, Green. (1985). Language Workbook and Practice Materials, Development Language Skills. In the Elementary School. New York : Allyn and Bacon, Inc.
- Rivers, Wilga M. (1968). Teaching Foreign language Skills. Chicago. The university of Chicago Press.
- Valette, Rebecca M. (2977). Modern language testing, a handbook 1. New York : Harcourt, Brace.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. **ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ**
2. **ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ**

ตาราง 5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 ด้านตัวอักษร		ตอนที่ 2 ด้านคำศัพท์		ตอนที่ 3 ด้านการเขียนประโยค บรรยายภาพ	
ข้อ	IOC	ข้อ	IOC	ข้อ	IOC
1	1.00	11	1.00	21	1.00
2	1.00	12	1.00	22	1.00
3	1.00	13	1.00	23	1.00
4	1.00	14	1.00	24	1.00
5	1.00	15	1.00	25	1.00
6	1.00	16	1.00	26	1.00
7	1.00	17	1.00	27	1.00
8	1.00	18	1.00	28	1.00
9	1.00	19	1.00	29	1.00
10	1.00	20	1.00	30	1.00

ตาราง 6 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 ด้านตัวอักษร					ตอนที่ 2 คำศัพท์					ตอนที่ 3 ด้านการเขียนประโยค บรรยายภาพ				
ข้อ	PH	PL	P	r	ข้อ	PH	PL	P	r	ข้อ	PH	PL	P	r
1	0.92	0.28	0.60	0.64	11	0.96	0.40	0.68	0.56	21	0.92	0.00	0.46	0.92
2	0.96	0.12	0.54	0.84	12	0.84	0.20	0.52	0.64	22	0.92	0.28	0.64	0.64
3	0.88	0.15	0.52	0.72	13	0.92	0.12	0.52	0.80	23	0.60	0.08	0.34	0.52
4	0.96	0.28	0.60	0.64	14	0.76	0.12	0.44	0.64	24	0.56	0.08	0.32	0.48
5	1.00	0.40	0.70	0.60	15	0.92	0.20	0.56	0.72	25	0.64	0.08	0.36	0.56
6	1.00	0.16	0.58	0.84	16	0.88	0.36	0.62	0.52	26	0.80	0.12	0.46	0.68
7	0.92	0.20	0.56	0.72	17	0.96	0.28	0.62	0.68	27	0.72	0.40	0.56	0.32
8	1.00	0.28	0.48	0.40	18	0.84	0.12	0.48	0.72	28	0.88	0.24	0.56	0.64
9	0.88	0.08	0.48	0.80	19	0.92	0.24	0.58	0.68	29	0.56	0.16	0.36	0.40
10	0.96	0.08	0.52	0.88	20	0.88	0.24	0.56	0.64	30	0.52	0.04	0.20	0.48

ภาคผนวก ข

1. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
2. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
3. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
4. คะแนนจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละบทเป็นรายบุคคล
5. ภาพประกอบ 1 คะแนนของแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 1 – 3 ของนักเรียนเป็นรายบุคคล
6. ภาพประกอบ 2 คะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตาราง 7 ข้อมูลจากผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ตอนที่ 1 (ตัวอักษร)

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนน ก่อนฝึก/ หลังฝึก D	กำลังสอง ของผลต่าง D ²	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนน ก่อนฝึก/ หลังฝึก D	กำลังสอง ของผล ต่าง D ²
1	2	10	8	64	16	7	10	3	9
2	6	9	3	9	17	7	10	3	9
3	7	10	3	9	18	8	10	2	4
4	6	9	3	9	19	8	10	2	4
5	6	9	3	9	20	7	10	3	9
6	5	10	5	25	21	7	8	1	1
7	6	10	4	16	22	7	10	3	9
8	6	10	4	16	23	8	10	2	4
9	7	9	2	4	24	7	9	2	4
10	5	9	4	16	25	8	10	2	4
11	7	10	3	9	26	8	10	2	4
12	7	10	3	9	27	8	10	2	4
13	7	10	3	9	28	8	9	1	1
14	8	10	2	4	29	8	10	2	4
15	7	10	3	6	30	8	10	2	4

ตาราง 8 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(ตอนที่ 2) คำศัพท์

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนน ก่อนฝึก/ หลังฝึก D	กำลังสอง ของผลต่าง D ²	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนน ก่อนฝึก/ หลังฝึก D	กำลังสอง ของผล ต่าง D ²
1	2	10	8	64	16	6	10	4	16
2	6	8	2	4	17	7	10	3	9
3	5	10	5	25	18	8	10	2	4
4	4	9	5	25	19	8	10	2	4
5	3	10	7	49	20	5	9	4	16
6	3	8	5	25	21	6	8	2	4
7	5	10	5	25	22	7	10	3	9
8	4	10	6	36	23	7	9	2	4
9	4	10	6	36	24	6	10	4	16
10	1	8	7	49	25	8	10	2	4
11	5	10	5	25	26	8	9	1	1
12	6	10	4	16	27	8	9	1	1
13	7	10	3	9	28	8	10	2	4
14	7	10	3	9	29	8	10	2	4
15	5	10	5	25	30	7	10	3	9

ตาราง 9 ข้อมูลจากผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ตอนที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนน ก่อนฝึก/ หลังฝึก D	กำลังสอง ของผลต่าง D^2	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนน ก่อนฝึก/ หลังฝึก D	กำลังสอง ของผล ต่าง D^2
1	1	9	8	64	16	5	9	4	16
2	2	8	6	36	17	4	8	4	16
3	3	10	7	49	18	4	10	6	36
4	2	8	6	36	19	4	10	6	36
5	2	10	8	64	20	2	9	7	49
6	2	8	6	36	21	2	8	6	36
7	3	8	5	25	22	4	10	6	36
8	3	10	7	49	23	5	9	4	16
9	2	8	6	36	24	3	8	5	25
10	1	8	7	49	25	6	10	4	16
11	4	9	5	25	26	4	9	5	25
12	4	10	6	36	27	5	9	4	16
13	5	10	5	25	28	4	10	6	36
14	3	10	7	49	29	3	10	7	49
15	2	10	8	64	30	3	8	5	25

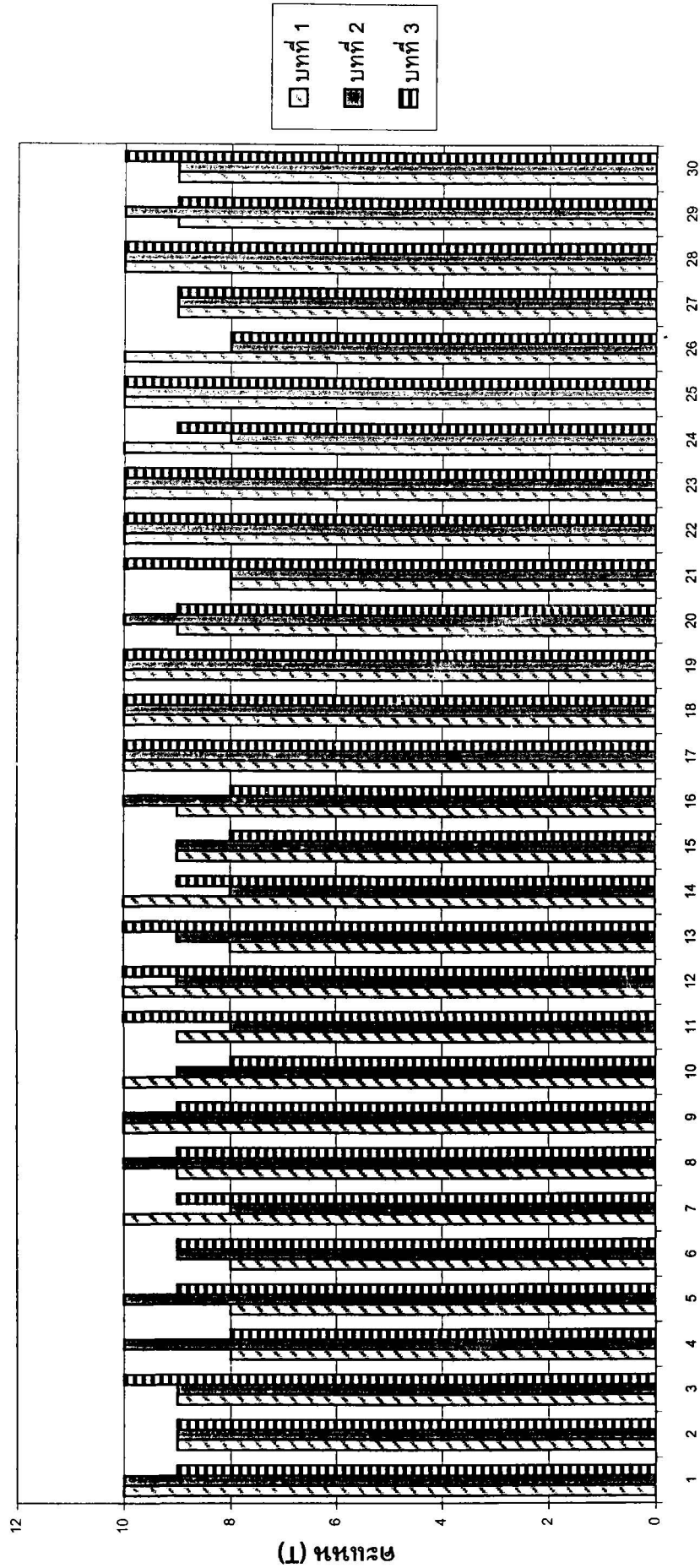
ตาราง 10 คะแนนจากการวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละตอนเป็นรายบุคคล

นักเรียน คนที่	ตอนที่ 1 ตัวอักษร		ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์		ตอนที่ 3 การเขียน ประโยค		รวม 30 คะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	2	10	2	10	1	9	5	29
2	6	9	6	8	2	8	14	25
3	7	10	5	10	3	10	15	30
4	6	9	4	9	2	8	12	26
5	6	9	3	10	2	10	11	29
6	5	10	3	8	2	8	10	26
7	6	10	5	10	3	8	15	28
8	6	10	4	10	3	10	13	30
9	7	9	4	10	2	8	13	27
10	5	9	1	8	1	8	7	25
11	7	10	5	10	4	9	16	29
12	7	10	6	10	4	10	17	30
13	7	10	7	10	5	10	19	30
14	8	10	7	10	3	10	18	30
15	7	10	5	10	2	10	14	30
16	7	10	6	10	5	9	18	29
17	7	10	7	10	4	8	18	28
18	8	10	8	10	4	10	20	30
19	8	10	8	10	4	10	20	30
20	7	10	5	9	2	9	14	28

ตาราง 10 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ตอนที่ 1 ตัวอักษร		ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์		ตอนที่ 3 การเขียน ประโยค		รวม 30 คะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
21	7	8	6	8	2	8	15	24
22	7	10	7	10	4	10	18	30
23	8	10	7	9	5	9	20	28
24	7	9	6	10	3	8	16	27
25	8	10	8	10	6	10	22	30
26	8	10	8	9	4	9	20	28
27	8	10	8	9	5	9	21	28
28	8	9	8	10	4	10	20	29
29	8	10	8	10	3	10	19	30
30	8	10	7	10	3	8	18	28
รวม	206	291	174	287	97	273	477	827
— X	6.8	9.70	5.8	9.56	3.2	9.10	15.90	27.56

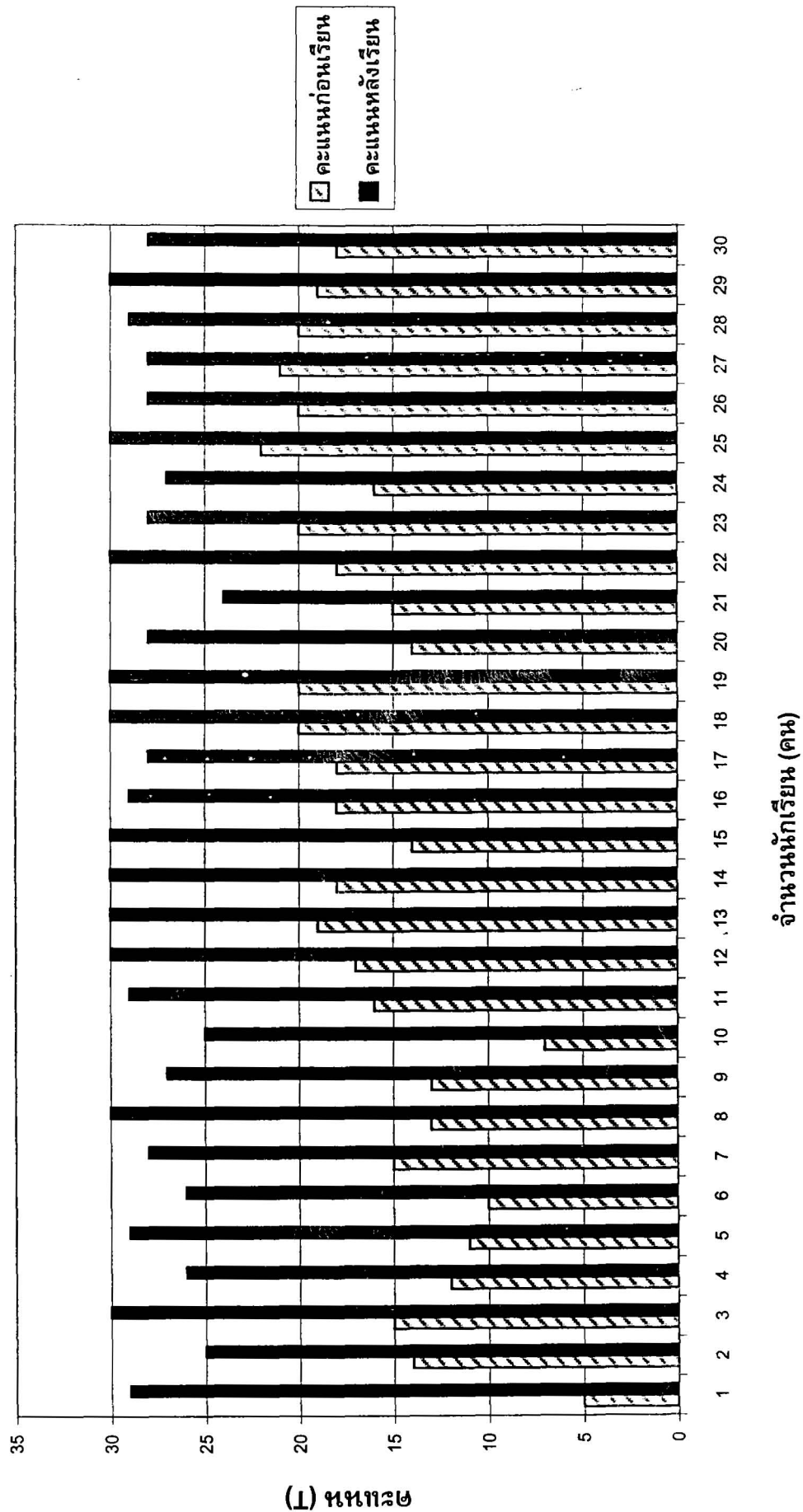
คะแนนของแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 1-3 ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

จำนวนนักเรียน (คน)

(ข) คะแนน

คะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

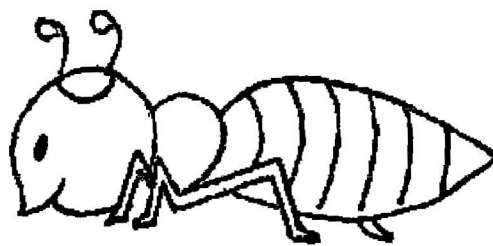

ภาคผนวก ค

1. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 1
2. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 2
3. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 3
4. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 1
5. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 2
6. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ บทที่ 3
7. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบฝึกวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 LESSON ONE

ตอนที่ 1 จงเขียนตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กตามแบบ
 ที่กำหนดให้

A

a

B

b

C

c

R

r

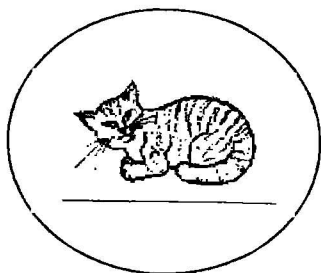
T

t

ตอนที่ 2

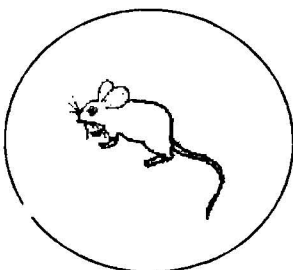
จงเติมอักษรที่ขาดหายไปลงในคำต่อไปนี้

ตัวอย่าง

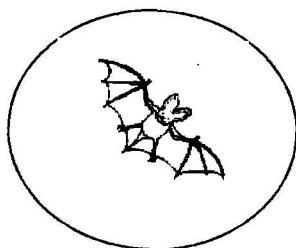
C A T

1.

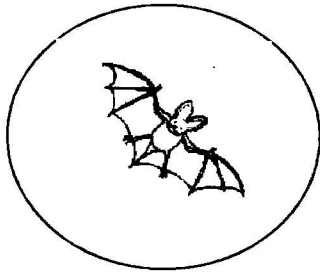
R A

2.

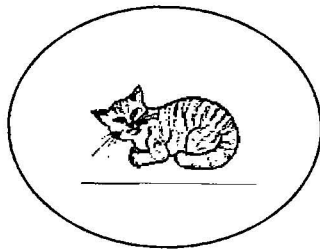
..... A T

3.

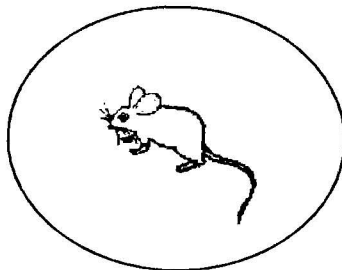
B T

4.

..... A T

5.

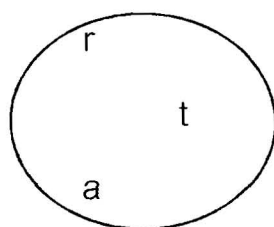

R A

ตอนที่ 3

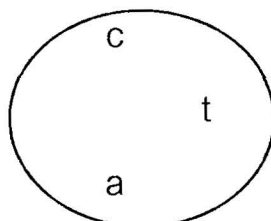
จงเรียงอักษรที่กำหนดให้เป็นคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ตัวอย่าง

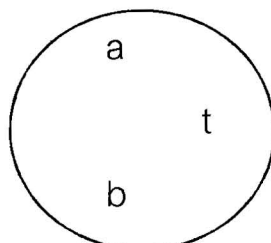

rat

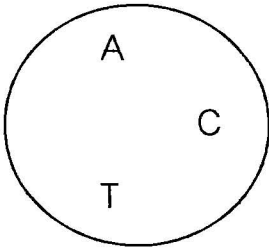
1.

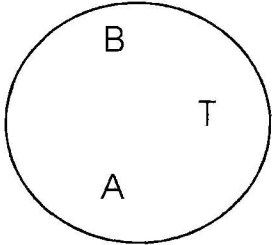
2.

3.

4.

ตอนที่ 4

ให้นักเรียนเขียนเติมตัวอักษรลงในคำในประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง

This is a cat

1.

T...is i... a ...at.

2.

T..... i.... a ba.....

3.

I... ...s at.

4.

It ...s a r...t.

5.

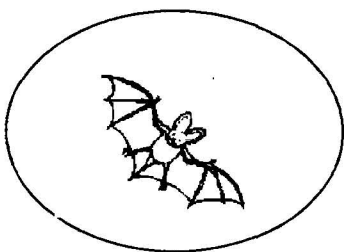

...t a ...at.

ตอนที่ 5

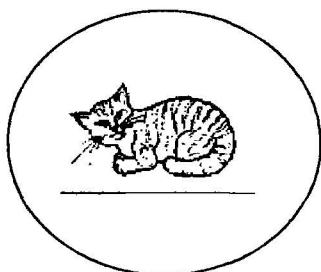
จงเขียนประโยคบรรยายภาพโดยใช้คำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

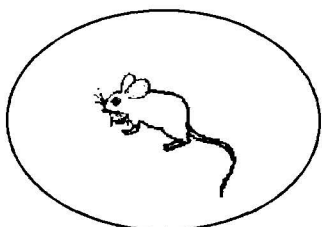
This - bat

1.

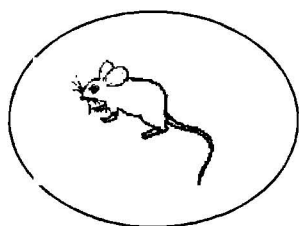
This - cat

2.

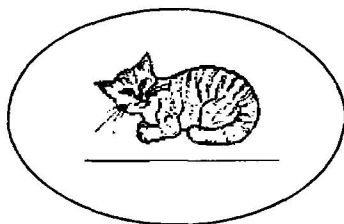
This - rat

3.

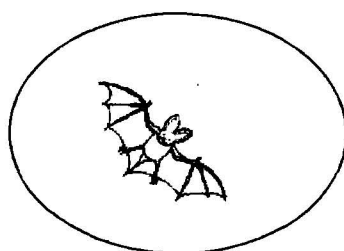
It - rat

4.

It - cat

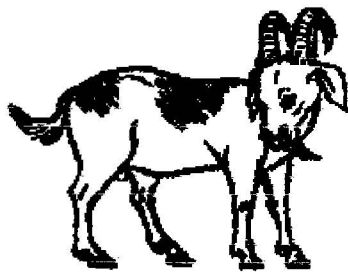
5.

It - bat

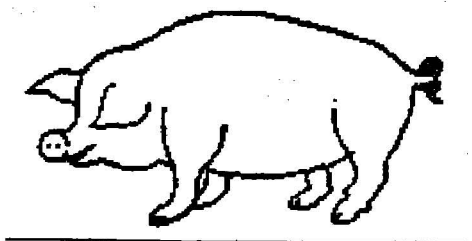
แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 LESSON TWO

ตอนที่ 1 จงเขียนตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก
 ตามแบบที่กำหนดให้

G _____

g _____

P

p

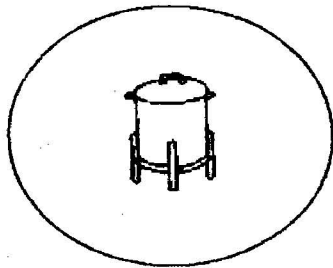
W

W

ตอนที่ 2

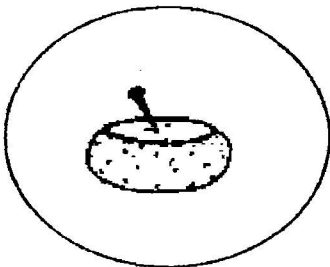
จงเติมอักษรที่ขาดหายไปลงในคำต่อไปนี้

ตัวอย่าง

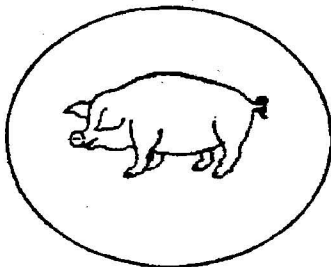
B I N

1.

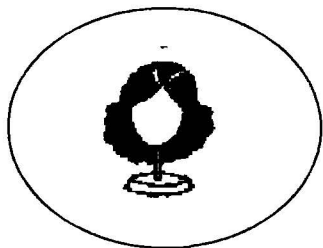
p n

2.

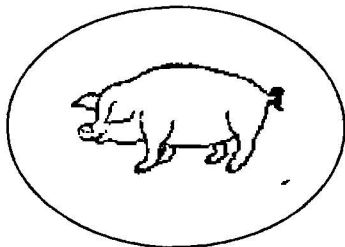
.... i g

3.

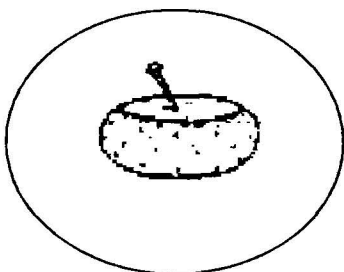
w i

4.

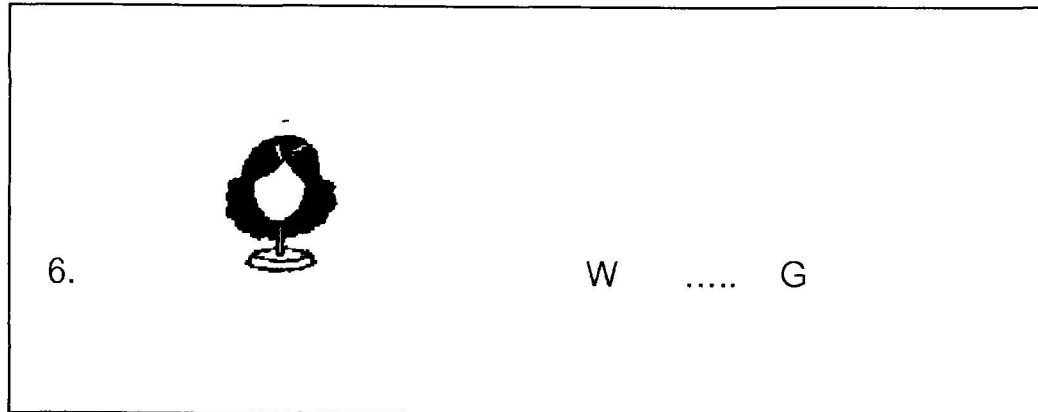

..... I G

5.

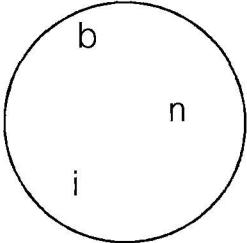
..... I N

ตอนที่ 3

จงเรียงอักษรที่กำหนดให้เป็นคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

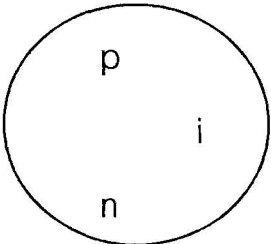
ตัวอย่าง

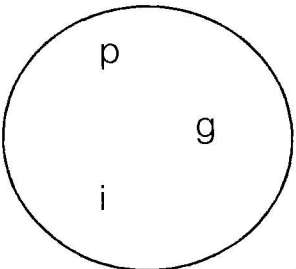
 _____ bin

1.

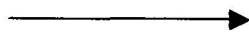
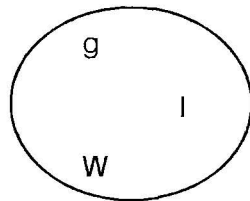

2.

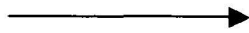
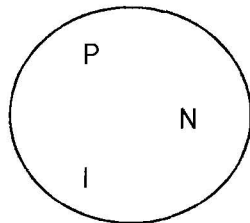

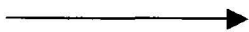
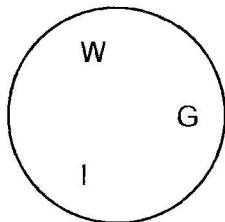
3.

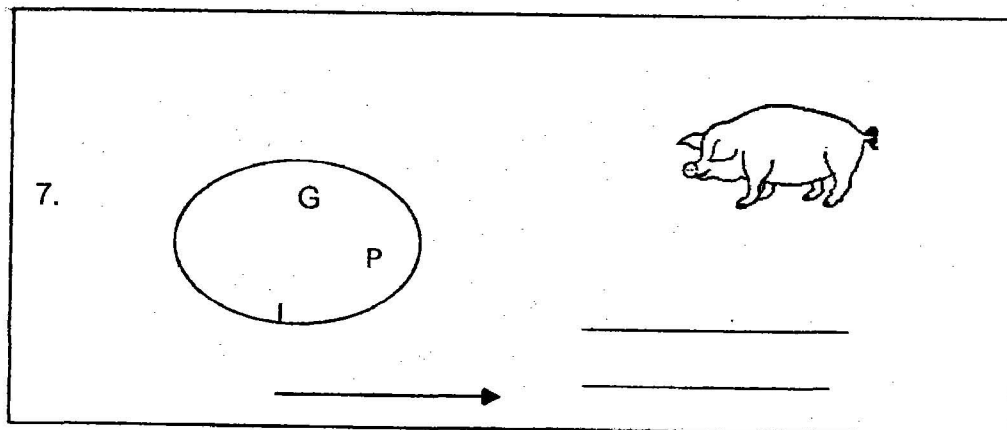
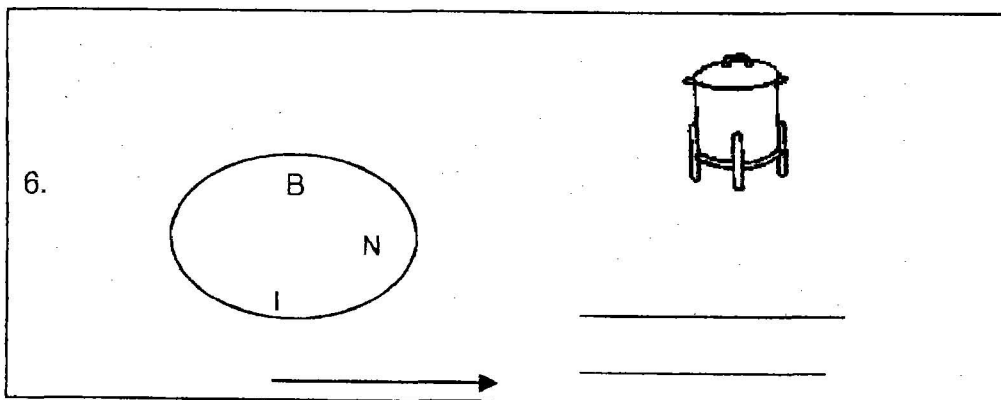

4

5.

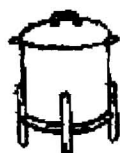

ตอนที่ 4

ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในคำในประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง

That is a bin.

1.

T... ..t is a p...g.

2.

T...at is a w...g.

3.

Th ...t is an.

4.

T... ..t i... a w... .. .

5.

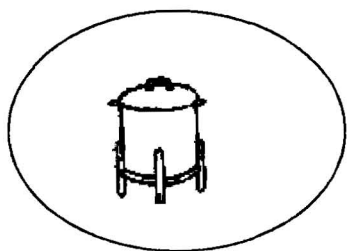

... ..t ...s a ...i....

ตอนที่ 5

จงเขียนประโยคบรรยายภาพโดยใช้คำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

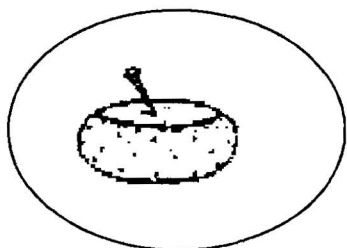

That - bin

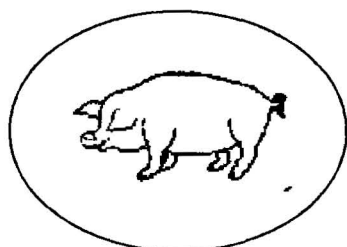
That is a bin.

1.

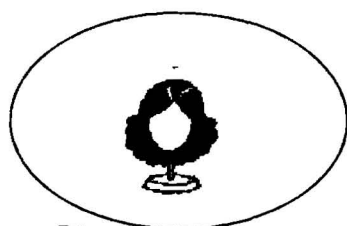
That - pin

2.

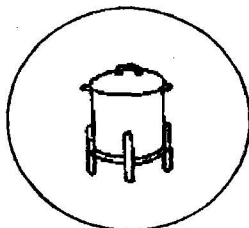
That - pig

3.

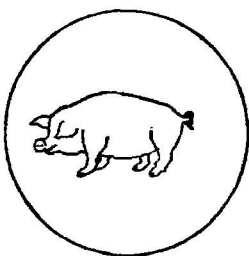
That - wig

4.

It – bin

5.

It – pig

แบบฝึกวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 LESSON THREE

ตอนที่ 1 จงเขียนตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กตามแบบ
 ที่กำหนดให้

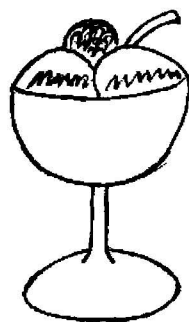
D

d

F

f

l

i

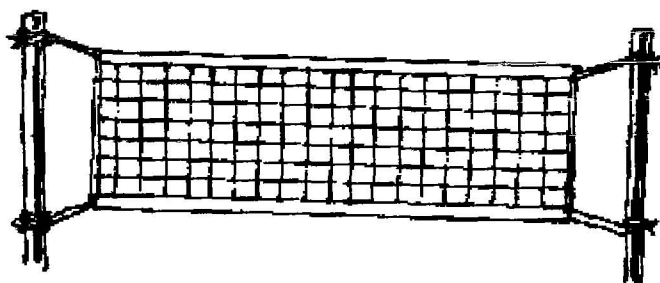
H

h

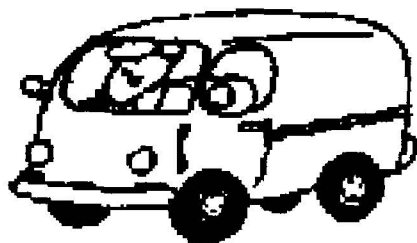
M

m

N

n

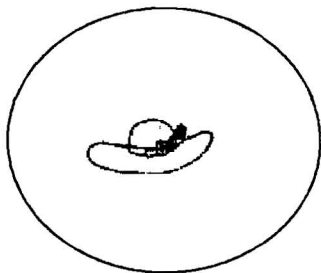
V

v

ตอนที่ 2

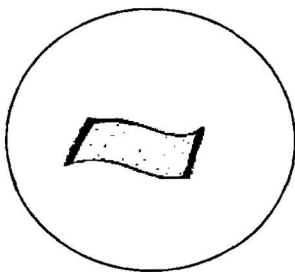
จงเติมอักษรที่ขาดหายไปลงในคำต่อไปนี้

ตัวอย่าง

h a t

1.

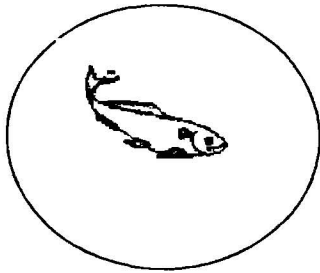
m a

2.

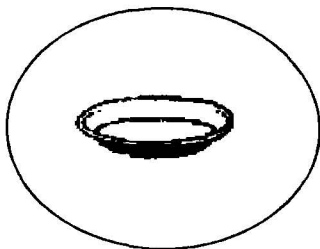
v n

3.

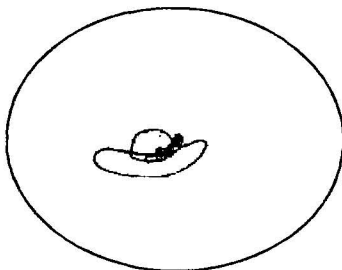
f s h

4.

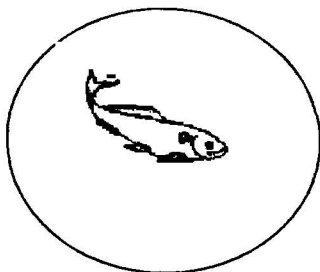
..... i s h

5.

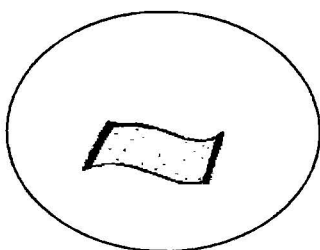
H A

6.

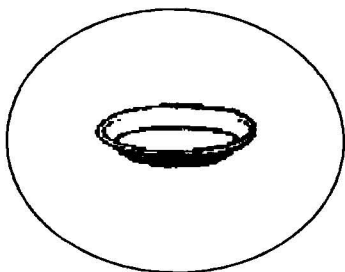
..... S H

7.

M T

8.

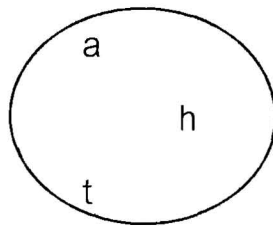

..... I S

ตอนที่ 3

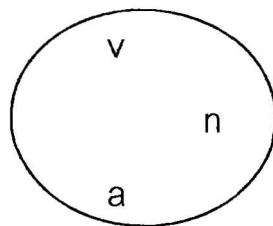
จงเรียงอักษรที่กำหนดให้เป็นคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ตัวอย่าง

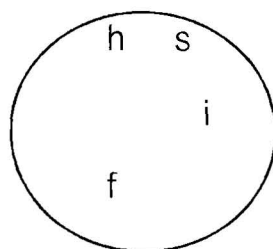

_____ hat

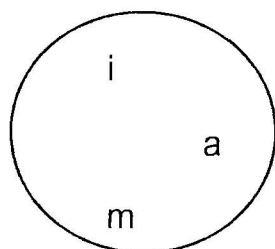
1.

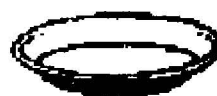
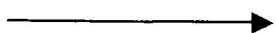
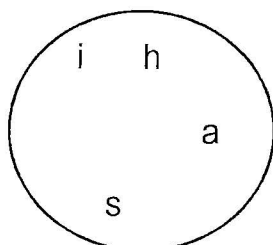
2.

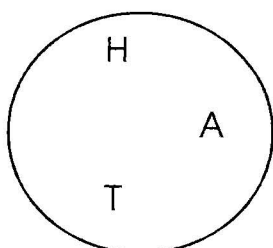
3.

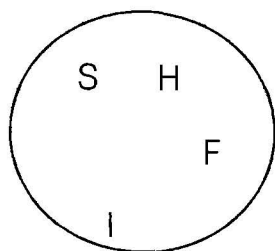
4.

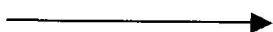
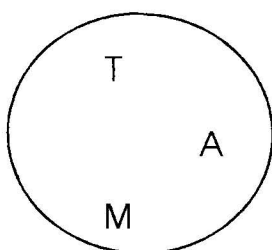
5.

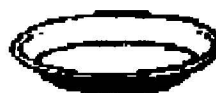
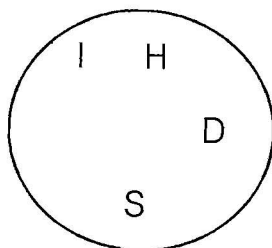
6.

7.

8.

ตอนที่ 4

ให้นักเรียนเขียนเติมตัวอักษรลงในคำในประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง

Show me a hat.

1.

Sh...w ...e a ma... .

2.

S...ow m... a ...an .

3.

... ..w ...e a f... ..h .

4.

S... ..w a d...s... .

5.

Thi... i... a ma.... .

6.

T...i... i... a va.... .

7.

T... .. i... a t.

8.

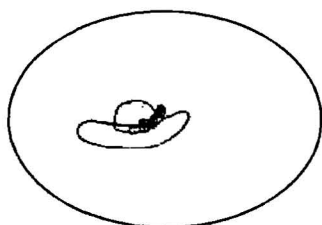

T...is is a sh.

ตอนที่ 5

จงเขียนประโยคบรรยายภาพโดยใช้คำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

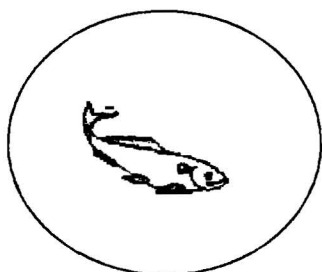

Show - hat

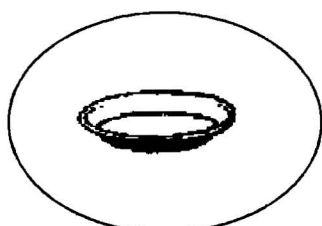
Show me a hat.

1.

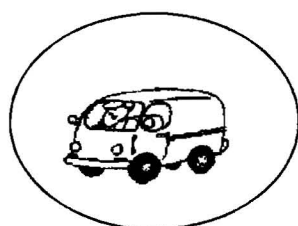
Show - fish

2.

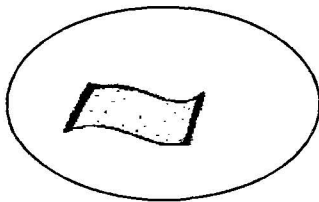
It - dish

3.

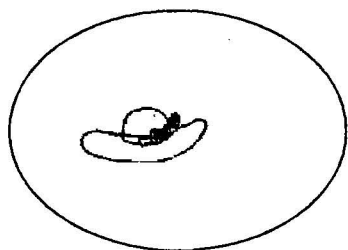
It - van

4.

Show - mat

5.

This - hat

แบบทดสอบบทที่ 1
คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 20 นาที

คำสั่ง จงเลือกข้อที่ถูกต้อง

1. r เขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด
 - a. P
 - b. B
 - c. R
 - d. V
2. B เขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด
 - a. b
 - b. d
 - c. p
 - d. q
3. c เขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด
 - a. O
 - b. C
 - c. G
 - d. Q

4. T เขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด

- a. i
- b. l
- c. t
- d. f

5.

- a. a cat
- b. a rat
- c. a bat
- d. a mat

6.

- a. A RAT
- b. A CAT
- c. A RAT
- d. A HAT

7.

- a. A CAT
- b. A RAT

8.

a. is it a rat.

b. It a is rat.

c. a it is rat.

d. It is a rat.

9.

a. that a is cat.

b. is this cat a.

c. That is cat a.

d. This is a cat.

10.

a. is this bat.

b. It a is bat.

c. This is a bat.

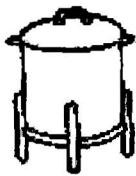
d. Is it a bat.

แบบทดสอบบทที่ 2

คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 20 นาที

คำสั่ง จงเลือกข้อที่ถูกต้อง

1. g เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด
 - a. C
 - b. D
 - c. Q
 - d. G
2. l เขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด
 - a. i
 - b. j
 - c. l
 - d. L

3.
 - a. a pin
 - b. a tin
 - c. a pig
 - d. a bin

4.

a. a big

b. a pig

c. a bin

d. a pin

5.

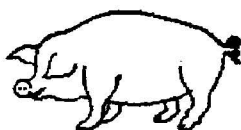
a. a pin

b. a wig

c. a pig

d. a bin

6.

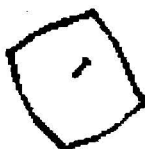
a. a bin

b. a pig

c. a wig

d. a pin

7.

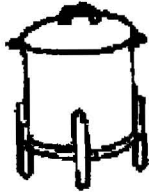
a. A BIN

b. A PIN

c. A PIG

d. A WIG

8.

- a. A BIG
- b. A BIN
- c. A TIN
- d. A PIN

9.

- a. that is pig a.
- b. is it pig a.
- c. It is a pig.
- d. A pig is this.

10.

- a. This is a wig.
- b. It a is wig.
- c. This is a wig.
- d. That a wig is.

แบบทดสอบบทที่ 3

คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 20 นาที

คำสั่ง จงเลือกข้อที่ถูกต้อง

1. F เขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด

- a. h
- b. c
- c. f
- d. e

2. n เขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด

- a. V
- b. N
- c. W
- d. M

3.

- a. a hat
- b. a mat
- c. a map
- d. a tap

4.

คำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพนี้คือข้อใด

- a. a dish
- b. a fish
- c. a watch
- d. a ring

5.

คำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพนี้คือข้อใด

- a. a can
- b. a van
- c. a man
- d. a fan

6.

คำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพนี้คือข้อใด

- a. A DISH
- b. A FISH
- c. A FAN
- d. A DALL

7.

คำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพนี้คือข้อใด

- a. A HAT
- b. A MAT
- c. A FAT
- d. A MAP

8.

ข้อใดเขียนประโยคบรรยายภาพได้ถูกต้อง

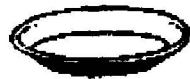
- a. This is a map.
- b. This is a van.
- c. Show me a fan.
- d. It is a mat.

9.

ข้อใดเขียนประโยคบรรยายภาพได้ถูกต้อง

- a. A fish it is.
- b. It a fish is.
- c. Show a me fish.
- d. That is a fish.

10.

ข้อใดเขียนประโยคบรรยายภาพได้ถูกต้อง

- a. Show a me dish.
- b. Show me a dish.
- c. Show dish a me.
- d. Show me dish a.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1 การเขียนตัวอักษร

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. A เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด
 - a. c
 - b. k
 - c. a
 - d. b
2. D เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด
 - a. p
 - b. b
 - c. d
 - d. g
3. h เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด
 - a. H
 - b. N
 - c. M
 - d. J
4. R เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด
 - a. p
 - b. r
 - c. l
 - d. n

5. B เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด
- p
 - b
 - d
 - g
6. p เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด
- B
 - P
 - D
 - Q
7. g เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด
- C
 - Q
 - D
 - G
8. F เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กตรงกับข้อใด
- o
 - c
 - e
 - f
9. c เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด
- C
 - Q
 - D
 - G

10. n เขียนเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ตรงกับข้อใด

- a. V
- b. N
- c. W
- d. Y

ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องตรงตามภาพที่กำหนดให้

11.

- a. pan
- b. van
- c. can
- d. fan

12.

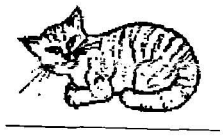
- a. man
- b. van
- c. fan
- d. hand

13.

- a. bin
- b. pin
- c. wig
- d. pig

14.

- a. bat
- b. rat
- c. mat
- d. cat

15.

- a. mat
- b. hat
- c. rat
- d. fat

16.

- a. bin
- b. pin
- c. win
- d. tin

17.

- a. BAT
- b. FAT
- c. CAT
- d. HAT

18.

- a. FISH
- b. DISH
- c. KISS
- d. WISH

19.

- a. PIG
- b. WIG
- c. BIG
- d. RING

20.

- a. RAT
- b. BAT
- c. CAT
- d. HAT

ตอนที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เขียนประโยคบรรยายภาพได้ถูกต้อง

- a. That is a bat.
- b. This is a van.
- c. That is a rat.
- d. This is a pig.

- a. That is a mat.
- b. This is a mat.
- c. This is a hat.
- d. It is a cat.

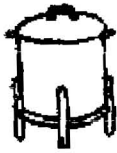

- a. Is it a van ?
- b. It is a can.
- c. This is a man.
- d. That is a man.

- a. That is a dish.
- b. This is a fish.
- c. Show me a dish.
- d. Is this a fish ?

25.

- a. Is it a bin ?
- b. That is a van.
- c. Show me a pig.
- d. That is a bin.

26.

- a. That is a van.
- b. That is a man.
- c. It is a fan.
- d. It is a can.

27.

- a. That is a rat.
- b. That is a cat.
- c. It is a bat.
- d. This is a bat.

28.

- a. It is a wig.
- b. This is a pig.
- c. This is a bin.
- d. That is a pin.

29.

- a. Is it a pin ?
- b. It is a big.
- c. It is a pin.
- d. Show me a bin.

30.

- a. Show me a cat.
- b. It is a hat.
- c. That is a mat.
- d. It is a cat.

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ยุริรัตน์ กิตติภูมิชัย ศึกษานิเทศก์ (วิชาภาษาอังกฤษ) สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์กศยา แสงเดช อาจารย์ 3 ระดับ 9 ข้าราชการบำนาญ โรงเรียนสายน้ำทิพย์ ที่ปรึกษาด้านภาษาอังกฤษ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์เนลา เอื้อวรกุลชัย อาจารย์ 3 ระดับ 8 (วิชาภาษาอังกฤษ) โรงเรียนสายน้ำทิพย์ กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุนทรี ทองচিতร์
วัน เดือน ปี เกิด	6 พฤศจิกายน 2501
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	13 พหลโยธิน 25 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ฯ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสายน้ำทิพย์ 293 สุขุมวิท 22 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ฯ
ประวัติการศึกษา	
2515	ชั้น ป. 7 จากโรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
2518	ชั้น ม.ศ. 3 จากโรงเรียนวิทยานุกูลนารี จังหวัดเพชรบูรณ์
2522	ป.กศ.สูง (เอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
2525	ก.ศ.บ. (เอกภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดพิษณุโลก
2546	กศ.ม (เอกการประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
2522 – 2527	เป็นครูโรงเรียนบ้านสะแกงาม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
2528 – ปัจจุบัน	เป็นครูโรงเรียนสายน้ำทิพย์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร